

Csankó Zoltán kapta a Kaszás Attila-díjat

„A Kaszás Attila-díj ma már nemcsak a névadóról szól. Sokkal inkább a szakmáról és a szakma önbecsüléséről, hiszen általa egymást ismerik el a színészek. Ha pedig megvan az önbecsülése, a belső kultúrája a szakmának, akkor a díj működni fog, és működik is” – ezekkel a szavakkal köszöntötte a Vígyszínházban az idei Kaszás Attila-díj átadóünnepségén a jelöltek és valamennyi résztvevőt Pokorni Zoltán, aki tizenöt évvel ezelőtt Szűcs Gáborral, a Mozaik Művészegyesület elnökével alapította meg a díjat. A Hegyvidék polgármestere hozta létre, hogy a mondás szerint senki sem lehet próféta a saját hazájában, ám Kaszás Attila rácsófolta erre. Már életében példakép volt, és ez a halála után sem változott.

A magyar ajkú színművészek elismerésén túl a Kaszás Attila-díj a névadó hagyatékának ápolását tűzte ki célul. Minden évben olyan színészeket jelölnek a társulatok, akik kiemelkedő mesterségbeli tudásuk mellett közösségépítő tevékenységet is folytatnak, azaz összekovácsolják, vezetnek kollégáikat – miként azt a fiatalon elhunyt Kaszás Attila is tette. Szakmai kitüntetés, mégis közönségszavak, és ez teszi igazán értékesé. A mindenkor győztes pénzjutalmat és egy Kutas László által készített szobrot kap.

A társulatok – az idén 41 színház csatlakozott a felhíváshoz – egymás közti titkos szavazását követően ezúttal is négyen jutottak a

Pokorni Zoltán polgármester, a Kaszás Attila-díj egyik alapítója

döntőbe, és a közönségsvavazatok alapján Csankó Zoltán, a Györi Nemzeti Színház színművésze érdemelte ki a díjat. A győztes a rekordnak számító csaknem 6000-ból több mint 2500 voksot kapott. Rajta kívül Fehér Lászlóra, a Forte Társulat, Fila Balázsrá, a József Attila Színház és Nagy Cilire, a szombathelyi Weöres Sándor Színház művészeire lehetett szavazni.

Házigazdaként Rudolf Péter, a Vígyszínház igazgatója arról beszélt, hogy a nagy színész nem feltétlenül nagy ember, Kaszás Attila esetében viszont az emberi és a művészi nagyság ugyanolyan magas szintű volt. A Vígyszínházban lépett először a világot jelentő deszkákra, és már akkor is mindenki szerencsésnek érezhette magát, hogy ismeri, hogy vele dolgozhat, és még inkább, ha a barátjának mondhatja.

„A díj mindnyájunknak ad, mert a zaklatott jelenbe csempész egy lélegzetvételyi tartalmas szünetet. Ilyen volt ő is: rendet és békét teremtett, harmóniát sugárzott, bármi is történt” – emlékezett pályatársára Rudolf Péter.

Szentmártoni János, a művészetért és közösségi művelődésért felelős helyettes államtitkár azt emelte ki, hogy Kaszás Attila jó színész és jó ember volt, aki tudott közösséget építeni. Olyan közösséget, amihez mindenki szívesen csatlakozott. Színésztársai tisztelték és szerették, családifiként tekintettek rá. Személye szimbólum-

má vált, nem csupán a társadalmi összetartozás, hanem a nemzet összetartozásának szimbólumává. Határon túli magyar színészként egész életében azon dolgozott, hogy lebontsa a magyar szívek közötti határokat.

„A Kaszás Attila-díjat megkapó művészekben óhatatlanul jelen van valami Kaszás Attila lényéből, lényének legbensőbb lényegéből. Ahogyan az öröksége sem lehet idegen a díjazott számára, és ez valamennyi jelölthez igaz” – fogalmazott az államtitkár.

Hegedűs D. Géza, a MASZK Országos Színészegyesület elnöke szerint Kaszás Attila előtt fényes jövő állt, erőteljes alakításai bizonyítékai a megtalált új színházi nyelvnek. Érett, magabiztos, markáns művészként empátiával fordult az emberi sorsok felé. Sokszorosán hátrányos helyzetből indulva felért a színházi világ csúcsára,

de akkor sem feledte azokat, akik közül útjára indult. Tizenöt évét töltötte a Vígyszínházban, majd számos társulat után végül 2003-ban a Nemzeti Színházban talált új otthonra, immár érett művészként.

Kaszás Attila szelleme erős volt, testében azonban Hegegy D. Géza, mint minden ember, kiszolgált; 47 évesen derékba tört, torzóban maradt gazdag, sokrétű, nagy reményű pályája. Ezért is annyira fontos a Kaszás Attila-díj, amely alkalmat ad nekünk arra, hogy emlékezzünk rá – összegzett Hegedűs D. Géza.

A „kaszásodás” jelenségét elevenítette fel a Magyar Teátrum

Csankó Zoltán, a Györi Nemzeti Színház művésze

Társaságot képviselő Oberfrank Pál: ez azt jelenti, hogy a kollégák óhatatlanul elkezdtek a magukévé tenni Kaszás Attila megnyilvánulásait. Egyszerűen mindenki hozzá akart hasonlítani.

Csankó Zoltán elmondta, hogy a mostani a harmadik jelölése, és ezúttal nem is akart elindulni a díjért, de később értesült a társulat belüli szavazásról, így már nem tudott leiratkozni. A díjat tavaly elhunyt édesanyjának ajánlotta, aki személyesen ismerte Kaszás Attilát, és mindennél jobban szeretne volna, ha fia elnyeri ezt az elismerést.

Csankó Zoltán korábban az Arany János Színház, a Radnóti Miklós Színház és a Nemzeti Színház társulatához tartozott, majd a Györi Nemzeti Színházhoz szerződött. A Jászai Mari-díjas színművész népszerű „szinkronhang”, Christoph Waltz, vagy John Travolta neki köszönhetően szól meg magyarul.

sm.

Az idei átadóünnepség színhelye a Vígyszínház volt

Adományokból épült fel a Szent Anna-réti engesztelőkápolna

Gyönyörű, vastag hótakaróval borított táj fogadta azokat a híveket, akik részt vettek a Szent Anna-réti Boldogságos Szűz Mária Világ Győztes Királynője engesztelőkápolna avatásünnepségén. Az adományokból felépülő kis szentélyt a szeplőtelen fogantatás ünnepén áldotta meg dr. Erdő Péter bíboros.

„Több évtizedes vágyunk, óhajtunk valósult most meg” – fogalmazott Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára a Szent Anna-réti kápolna avatásán. A politikai az esemé-

belül is van mit engesztelni. Mint mondta, „nem azt kell nézni, milyen tervek alapján, milyen méretekben épült meg, hanem a szándékot, és azt a csodát, ami itt megvalósult – ezért is támogattuk a templom felépítését”.

eseményteli várakozás volt ez” – idézte fel az előzményeket Pokorni Zoltán polgármester. Felelevenítette, hogy néhány évvel ezelőtt a Hegyvidéki Önkormányzat az Esztergom-Budapesti Főegyház-megyével közösen tervpályázatot írt ki a misézőhely megvalósítására. Példátlatlanul sokan, közel hatvan jelentkeztek az építészeti pályázatra, közülük Koczka Krisztof és Márkus Péter terve kapta a legtöbb szavazatot a zsűritől.

A két fiatal építész koncepciója alapján a kiviteli tervek

Királynője Engesztelő Kápolnáért Alapítvány adománya. Salamin András is sokat tett azért, hogy a kápolna létrejöjjön: a családja építette a közeli, kis kápolnát, továbbá ő kezdeményezte, hogy az Anna-rét neve ismét Szent Anna-rét legyen.

„A Normafa-program keretében terveztük felépíteni ezt a kápolnát, de az orosz-ukrán háború miatt minden beruházást felfüggesztett a kormány – folytatta Pokorni Zoltán. – Soltész Miklós, valamint Eperjes Károly színmű-

nul rövid idő alatt összejön a kívánt összeg.”

A hívek több mint kilencvenmillió forintot adtak össze, mintegy ötszáz ember és közösség nyújtott anyagi segítséget. A legnagyobb pénzüsszeget, harmincmillió forintot egy orvos házaspár, Márkus Szilvia és Márkus Attila biztosította. A polgármester köszönetet mondott mindenkinek, aki akár csak pár száz forinttal is segítette az építkezést.

A Világ Győztes Királynője tiszteletére épített új engesztelőkápolnát megáldó dr. Erdő Péter bíboros az ünnepi szentmise kere-

lendületet, már több mint száz évvel ezelőtt. A második világháború idején sokan gondoltak arra, hogy épüljön engesztelőkápolna a Szent Anna-réten, ahol a Boldogságos Szűz Máriának, a Magyarok Nagyasszonyának, a Világ Győztes Királynőjének közbenjárását kell kérni, hogy vége legyen a háborúknak, hazánk és nemzetünk megmeneküljön a pusztulástól.

„Idestova három emberöltő telt el, de nem szűnt meg az imádság. Ez már maga is különös felszólítás és kegyelem lehet. Bátorítás arra, hogy tegyünk valamit a régi álom megvalósulásáért” – emelte ki a bíboros, hozzáfűzve, hogy mivel a terület nem volt az egyház tulajdona, és ma sem az, széles körű együttműködés kellett, hogy ha szerény méretekben is, de művészi igénytel itt valósulhasson meg az építkezés.

„A mostani kápolnaszentelés még nem jelenti semmilyen magánkinyilatkoztatás egyházi jóváhagyását, de imádság és esedezés azért, hogy ez a hely különleges kegyelmek forrása legyen a magyar nép számára – mondta ünnepi beszédében dr. Erdő Péter. – Akik ide jönnek, részesüljenek sok áldásban, kapjanak olyan kegyelmeket, amelyekről emberi fantáziával még csak nem is álmodhatunk, folytatódjék más-kepp, boldogabban, szentebbül az életük.”

sz.

„Közel nyolcvan évvel ezelőtt tették le az első alapkövet, azóta várakozunk, hogy megépüljön ez a kápolna, amiről olyan sokan ábrándoztak. Hosszú, izgalmas és

Merkel Tamás és Rónai Piros készítette el. Az üveg oltárkép, az oltár és a kereszt Lenzsér Péter és Lenzsér-Mezei Kata munkáját dicséri, a harang pedig a Világ

vész biztatta az önkormányzatot, hogy akkor se hagyjuk magunkat, ha nincs költségvetési támogatás, ezért a hívekhez fordultunk. Nem hittet volna, hogy ilyen példátla-

tében elmondta, hogy hosszú évtizedek óta sokan járnak a Szent Anna-rétre imádkozni, engesztelni. Az engesztelés mozgalmának a fatimái jelenések adtak különös

nyen arról beszélt, hogy az elmúlt tíz évben több mint kétszáz új templom épült a Kárpát-medencében, amire keresztény hitünk és nemzetünk megmaradása szempontjából óriási szükség van.

A Szent Anna-réten most elkészült Boldogságos Szűz Mária Világ Győztes Királynője engesztelőkápolnát Soltész Miklós szerint azért is ünnepehetjük, mert „a nemzet fővárosa felett áll, ránéz és rávilágít arra a városra, melyet annyira szeretünk, és amelynek annyira fontos a keresztény hit és a keresztényi üzenet”. A kápolna üzenete – tette hozzá –, hogy az engesztelés is fontos a mai világunkban, amikor annyi a békétlenség, hiszen nemcsak a háborús vidékeken, hanem a nemzetek országán, egyházon, családon

Sporteszközöket gyűjt Hegyvidék a kárpátaljai gyerekeknek

A Hegyvidéki Önkormányzat és a XII. kerületben élő polgárok a háború kitérője óta már több alkalommal is segítettek az Ukrajnában, Kárpátalján élő családokat, gyerekeket. Ezúttal sporteszközöket – röplabdát, focilabdát, kosárlabdát, pingpongütőt és -labdát, tollasütőt és -labdát, ugrálókötetet, koordinációs létrát és karikát, testnevelésórákon használatos lyukas bóját rúddal, gumihurkot, jelölőkorongot, gyerekeknek való futógátat – gyűjt a kerület a kárpátaljai iskolásoknak. Az új, vagy használt, de még jó állapotban lévő eszközöket az önkormányzat ügyfélszolgálatán (Böszörményi út 23–25.), a svábhegyi ügyfélszolgálati ponton (Normafa út 1.) és a városmajori uszodában (Városmajor utca 29.) lehet leadni december 20-ig.

Laptopok segítik a hegyvidéki diákokat

Országsszerte ezekben a hetekben vehetik át a 7. és 10. évfolyamos tanulók a kormány támogatásával megvásárolt hordozható számítógépeket. A korszerű digitális eszközöket a Hegyvidéken elsőként a Városmajori Gimnázium diákjai kapták meg.

„Sok családban eddig nem volt olyan számítógép, amit kizárólag a gyermek tudott használni, vagy csak olyan gép állt rendelkezésre, ami elavult, nem felel meg a mai technikai igényeknek. Ahol több gyermek is van a családban, különösen nagy problémát jelent a számítógép hiánya” – mondta el Fonti Krisztina alpolgármester az új notebookok átadása alkalmából.

Az alpolgármester szerint a koronavírus-járvány időszaka hívta fel a figyelmet arra, hogy megfelelő technika hiányában számos családban a gyerekek nem tudnak részt venni az online oktatásban, vagy az olyan feladatokban, amikben nélkülözhetetlen a digitális eszközök használata. „Szerencsére a járványidőszak elmúlt, de most is fontos, hogy a gyerekek rendelkezzenek korszerű digitális eszközökkel. Ebben segít a kormány programja” – tette hozzá.

Fonti Krisztina és dr. Szebedy Tas iskolaigazgató a laptopok átadásán

„A szakértők úgy választották ki a gépeket, hogy azok a gyerekek számára könnyen hordozhatók legyenek. Jóval kisebbek, mint a hagyományos laptopok, ugyanakkor érintőképernyőjük van, így nemcsak laptopként, hanem tabletként is használhatók” – beszélt a most átadott eszközökről Hajnissné Anda Éva, a Közép-Budai Tankerületi Központ igazgatója.

A tankerület vezetője arról is szólt, hogy az előző években a tanárok és a 9. évfolyamosok kaptak számítógépeket, most pedig a 7. és 10. évfolyamosok jutnak hozzá, amennyiben a szülők igényelték. A notebookokra az elmúlt hetekben az 5. és 6. évfolyamos gyerekek szülei tudtak regisztrálni, ők várhatóan jövő tavasszal vehetik át a gépeket.

A Közép-Budai Tankerületi Központ intézményeiben korábban 4500 digitális eszközt kaptak a diákok és a tanárok, most pedig 2222 gép érkezett a 7. és 10. évfolyamosoknak. A XII. kerületi iskolákba járó gyerekeknek ezúttal összesen 484 notebook jut.

z.

Lapunk az interneten is olvasható:
www.hegyvidekujsag.hu

Ünnepi fényekben ragyog az adventi vásár

(Folytatás az 1. oldalról)

„Leginkább a hangulata miatt szeretjük a rendezvényt, szép és igényes” – magyarázta.

Ez utóbbi jelzőt azzal is kiérdemli a vásár, hogy kínálatát nem a mindenhol kapható tömegcikk, hanem a különleges kézműves portékák határozzák meg. A standokon éppúgy megtalálhatók a kézimunkák, szőttesek és irhabetékek, mint a fából faragott játékok, iparművészek táskái, gyer-

tyák és kerámiaáruak, ékszerek, karácsonyi dekorációk. Aki inkább delikát ajándékokkal lepne meg szeretteit, speciális sajtok, csokoládék, méz és hústermek közül válogathat.

A Városháza téren járva nehéz megállni, hogy ne kóstoljunk meg valamit a körülöttünk illatozó finomságok közül. A faszépen sült tradicionális kürtöskalács édes illatával, a forralt borok szegfűszeg- és narancsaromájával a

JÓTEKONYSÁGI FUTÁS RONDA PULCSIBAN

Jó szolgálatot tettek tulajdonosaiknak a szekrények mélyén őrzött, konszolidáltak nem igazán mondható, ám annál mókásabb ruhadarabok. A megmosolyogató viselet ugyanis nemhogy kizáró ok, hanem egyenesen alapkövetelmény volt a

Hegyvidéki Önkormányzat által meghirdetett jótékonyági élményfutáson. Gyerekek és felnőttek egyaránt büszkén feszítettek a hópelyekkel, rénszarvasokkal, fényfákkal és Mikulásokkal gazdagon díszített, változatos színekben pompázó pulcsijaikban.

A vidám hangulat tehát már azelőtt adott volt, hogy elstartolt a futás mezőnye, amihez Fonti Krisztina alpolgármester is csatlakozott. Az igazi örömet azonban mégiscsak az adta a résztvevőknek, hogy a megmozdulással rászoruló gyerekek ünnepét tették szebbé, a nevezési díjként felajánlott ajándécsomagokat ugyanis a Sztehlo Gábor Gyermekotthon lakóinak juttatta el az önkormányzat. Így olyan gyerekek kívánságai válhatnak valóra, akik sajnos nem kérhetnek szüleiktől ajándékot karácsonyra.

különböző frissensültek zamata vetekszik. Az idén a Makk VII vendéglő is kitelepült a vásárra, ennek köszönhetően nagy választékban kaphatók magyaros ételek, köztük a közönség megunhatatlan kedvence, a töltött káposzta.

Az adventi vásárt ezúttal is számos koncert, előadás, program színesíti. A többi között fellép a Sixtones Acappella, ifj. Sárközy

Lajos és zenekara, a Magyar Nemzeti Rézfúvós Kvintett, a Cantores Ecclesiae Rézfúvós Együttes, valamint a Campanelli ütőgyűttes. Gyerekkoncertek, meseelőadások várják a családokat, továbbá a hegyvidéki óvodások, iskolások, egyházközségek hittanportjai is bemutatják ünnepi műsorikat.

sz.

A „GYÚTSUNK GYERTYÁT!” RAJZPÁLYÁZAT DÍJAZOTTJAI:

- Hegyvidéki Mesevár Óvoda: Magyar Hanna (1. helyezett), Szálka Gerda (2.), Pandey Alisa Vidhi (3.)
- Mackós Óvoda: Dienes Eliza (1.), Erdős Benedek (2.), Kovács Gellért Donát (3.)
- Orbánhegyi Óvodák: Bánai Fanni (1.), Sallai Milán (2.), Vajda Petra (3.)
- Süni Óvodák: Rojas-Vida Clara Rubi (1.), Ökördi Natasa Zoé (2.), Tóth Viola (3.)
- KIMBI Óvoda: Varga Kinga Emese (1.), Biacsi Anna Bori (2.), Szabó Marcell Teodor (3.)
- Zugliget Óvoda: Benkő Petra (1.), Györfy Erik (2.), Kalotai Amélia Anna (3.)

- Normafa Óvoda: Kriskó-Czirák Milos (1.), Alpár Hanga Filoména (2.), Guóth Rozina (3.)
- Városmajori Óvodák: Bagi Ábel (1.), Fazekas-Papp Minka (2.), Csukly Zsolt (3.)

- Németvölgyi iskola: Jun Izy (1.), Bernard Réka (2.), Gudmann Laura (3.)
- Fekete István iskola: Szeltner Marcell (1.), Lénárd Benedek (2.), Bartha Bence (3.)

- Zugligeti iskola: Mosonyi Márton (1.), Kenézli Füstös Mózés (2.), Strak Izabella (3.)
- Tamás Áron iskola: Együd Léna (1.), Dobai Panna (2.), Garai Borbála (3.)
- Virányosi iskola: Plesz-Baranyai Alexa (1.), Smehák Klára (2.), Jánosi Janka (3.)
- Városmajori Kós Károly iskola: Wachter Janka (1.), Fülöp Gergely (2.), Beszédes-Mastali Mira (3.)
- Sashegyi Arany János iskola: Domokos Léna (1.), Mailáth Alíz Hédi (2.), Rákos Nóra (3.)

A díjazott rajzokból rendezett kiállítás az adventi vásár időszaka alatt, december 23-ig tekinthető meg a polgármesteri hivatal földszintjén.

Ismét ajándékoztak a hegyvidéki diákok

(Folytatás az 1. oldalról)

Az OTP Fáy András Alapítvány két mintaiskolája, a hegyvidéki BGSZC és a járszároszállási Deák Ferenc Gimnázium, az OTP Fáy András Alapítvány, a Budapesti és Nyíregyházi Oktatási Központok, a Humanitas Szociális Alapítvány, valamint az OTP Bank közös összefogásával gyűlnek az ajándékok. Összesen százötven járszároszállási, nyíregyházi és battonyai család veheti át a 35-40 ezer forint értékű, tartós élelmiszereket és édességeket tartalmazó csomagokat.

A BGSZC-ben 700 diák és 60 tanár fogott össze a nemes ügyért. A zsákok összekészítésében mindenki részt vállalt, voltak, akik dekorálták azokat, mások pedig beszerezték az adományokat.

A hagyományoknak megfelelően a Gyakorlóiskolák Iskolaszövetsége Elnökségének támogatásával meghirdetett „Egy osztály – egy karácsony!” elnevezésű programban vett részt az ELTE

Gyertyánffy István Gyakorló Általános Iskola. A hegyvidéki diákok a keleti végeken nehéz sor-

Tartós élelmiszereket, tisztálkodószereket, édességeket, könyveket, játékokat küldtek a tanulók,

nyoztak, ezeket a csángó pedagógusok helyben csomagolják be, és adják át a rászorulóknak.

A Testnevelési Egyetem Gyakorló Sportiskolai Általános Iskola és Gimnázium együttműködése 2021-ben kezdődött a gyermekszegénység ellen küzdő Igazgyöngy Alapítvánnyal. Az egyik osztály tagjai úgy döntöttek, hogy azon a karácsonyban nem egymást, hanem szegény körülmények között élő gyerekeket ajándékoznak meg.

Akkor 31 ajándécsomagot juttattak el a Hajdú-Bihar vármegyei Komádi településre, és az alapítvány meghatározó videóanyagot küldött arról, ahogy az ottaniak átveszik ezeket. Az ötlet gyorsan népszerűvé vált az iskolában, évről évre egyre több osztály csatlakozik a programhoz: az idén már 210 csomagot állítottak össze és ajándékoztak a budapestiek a komádi gyerekeknek.

MM.

Tartós élelmiszereket és édességeket gyűjtöttek a BGSZC tanulói

ban élő moldvai csángó gyerekek ünnepéhez járultak hozzá, cipődobozokba rejtett ajándékokkal kedveskedtek.

és kedves üzeneteket írtak a csomagok mellé. Gyerekrühákat, nagyobb kiserelésben élelmiszereket és mosószereket is adomá-

Ünnepi szokások, ünnepi fogások

Mindnyájan egyetértünk a mondókéval: „szebb a páva, mint a pulyka” – mégis a pulykát választjuk. Félretéve a tréfát, a szokások nagyon is meghatározzák az ünnepeinket, különösen ami az ételket illeti. A hal és a pompás sült vagy töltött pulyka a karácsonyi menü elmaradhatatlan része. Az, hogy az elkészítési módjukon kell-e, tudunk-e változtatni, rajtunk múlik. Az újítás igénye ugyanis legtöbbször felmerül. Lehet, hogy csak egy-egy fogás erejéig kell az ételsort módosítani, de az is egy megoldás, hogy az új fogásokat az ünnepek közötti napokon próbáljuk ki. Ha pedig beváltak, jövőre már az ünnepi menübe illeszthetjük.

DIÓS-MAJONÉZES HALKOKTÉL

A karácsonyi vacsorához szinte kötelező valamilyen halas, rákos előétel kínálni. Természetesen pikánsnak, úde ízűnek kell lennie, hogy meghozza az étvágyat a továbbiakhoz. Fontos, hogy mutatós is legyen, ezért legjobb üvegeklyhekben, -tálkákban tálalni!

Hozzávalók (4 személyre):
50 dkg fagyaszott tengeri hal, vagy rák, vagy friss pontyfilé
só, őrölt bors
1 citrom leve
egy darabka, kb. 15 dkg zeller
6 evőkanál kész majonéz
5-6 evőkanál tejföl
1 kiskanál mustár
10 dkg dióbél
1 nagyobb alma
2 közepes csemegeuborka
...a díszítéshez: salátalevel

A fagyaszott halat szobahőmérsékleten felengedjük, megsózzuk, megborsozzuk. Egy serpenyőbe ujjnyi magasan vizet öntünk, egy kevés citromlével ízesítjük, majd a

halat megpároljuk benne. (Egyesre csak annyit tegyünk bele, amennyi kényelmesen elfér, így a szeleteket meg is fordíthatjuk!) Utána leszűrjük, és hűlni hagyjuk.

A zellert meghámozzuk, gyufaszálnyi csíkokra metéljük, és enyhén sós, citromos vízben néhány percig főzzük, majd leszűrjük. A majonézt a tejföllel összekeverjük, kissé megsózzuk, megborsozzuk, aztán a citromlével és a mustárral kellemesen pikánsra ízesítjük. A diót durvára vágjuk, és belekeverjük. Az almát elfelezzük, a magházát kivágjuk, és az uborkával – a zellerhez – hasonló méretű csíkokra vágjuk.

Mindent és a zellert is a diós-majonézes mártásba keverjük. Végül a puha halat kisebb darabokra tördeljük, és óvatosan a salátába forgatjuk. Minden képp en hagyjuk állni egy ideig, hogy az íze kissé összeérjenek! Salátával bélelt tálkákban tálaljuk.

KARÁCSONYI KRÉMLEVES GARNÉLARÁKKAL

Igazi „hozzam is, meg nem is” megoldás ez a narancsos burgonyakrémleves mindazoknak, akik nem kedvelik a halleveseket, de az ünnepi alkalommal meg tudnak barátkozni néhány ropogós rákokcskával. Ezekről lesz levesünk illúziókeltő: halleves is, meg nem is.

Hozzávalók (4 személyre):
1 vörshagyma
2 evőkanál olívaolaj
50 dkg burgonya
1 biozöldség-leveskocka
1 bionarancs reszelt héja
2 narancs leve
1 babérlevél
4 ág kakukkfű
2-3 evőkanál tejföl
só, őrölt bors
...a levesbetéthez:
8 konyhakész garnélarák
1 gerezd fokhagyma
2 evőkanál olívaolaj

A hagymát megtisztítjuk, felaprítjuk, és olajon megpároljuk. A burgonyát meghámozzuk, kockákra vágjuk, a hagymára dobjuk, felengedjük 1 liternyi vízzel, és a leveskockát belemorzsoljuk. A na-

rancslevelet beleöntjük, a narancshéjjal, a babérlevéllel, a kakukkfűvel lecsipkedett leveleivel fűszerezzük (1 ágat félreteszünk a díszítéshez), sóval, borssal ízesítjük. Felforraljuk, és fedő alatt, lassú tűzön puhára főzzük. Ezután a tejföllel behabarjuk, majd az egészet simá-

ra turmixoljuk. Végül átszűrjük, hogy finom selymes legyen.

Tálalás előtt a fokhagymát összezúzzuk, a forró olajba dobjuk, és a garnélarákot kb. 3 percig sütjük benne. Minden adag leveshez 2-2 rákokcskát számítunk, és kakukkfűvel vagy friss kaporral, esetleg édeskömény-levélekkel díszítjük.

SZÉKELY HARCSARAGU

Nem tudni, hogy a székeleyek készítenek-e így harcsát, de valószínűleg ez a fogás a székeleykáposzta után kapta a nevét. Tény, arra emlékeztet az, hogy hús helyett hal, no meg egy kis bor is van benne. Aki szereti a székeleykáposztát, ezt is kedvelni fogja!

Hozzávalók (4 személyre):
1 kisebb vörshagyma
1 gerezd fokhagyma
2 evőkanál zsír vagy olaj
50 dkg savanyú káposzta
1-1 zöldpaprika és paradicsom
2 dl száraz fehérbor
1 halászléköcska
80 dkg harcsafilé, só
2 dl tejföl
1 evőkanál liszt
...a tálaláshoz:
1 csokor petrezselyem

A vörshagymát és a fokhagymát megtisztítjuk, apróra vágjuk, és a zsíron megfőnyasztjuk. A savanyú káposztát, ha nagyon sa-

megsózzuk, és a már majdnem puha káposztához adjuk. Kb. 10 percig még a lábost rázogattva főzzük, ezalatt a hal is megpárolódik. Végül a liszttel összekevert tejföllel besűrítjük. Még egyszer felforraljuk, és finomra vágott petrezselyemmel megszórva tálaljuk. Puha kenyér illik hozzá.

TÖLTÖTT PULYKA ANGOLOSAN

Sokan sokféleképpen sütnék egészben pulykát. Van, aki csak fűszeres vajjal alaposan bekeni körös-körül, van, aki rafinált darált húsos vagy gesztenyés töltelékkel tölti meg. Az alábbi egy angol eredetű, rozmarinos, kakukkfűves, szalonnás, mascarponés változat. Az angolok legtöbbször nem érik be a sült madárral, baconba göngyölt, fűszeres darált hús-falatkákat is sütnék mellette.

Hozzávalók (8 főre):
kb. 4 kg-os, konyhakész pulyka
maroknyi rozmaring és kakukkfű
2 biocitrom
8 dkg húsos szalonna (ún. sliced bacon)
15 dkg mascarpone
2 vörshagyma
...a bekenéshez:
7 dkg vaj, só, őrölt bors
2 narancs leve
...a mártáshoz:
1 evőkanál liszt
1 dl fehérbor
1 szárnyas húsleveskocka

A sütőt előmelegítjük 200 °C-ra (légkeveréses sütőt 180 °C-ra). A pulykát megmossuk, és alaposan leszárogatjuk. A rozmaring és a kakukkfű leveleit lecsipkedjük, és

KÓKUSZOS BANÁNGOLYÓ

Ez a „kétszínű”, édes, ropogós, mutatós finomság jól záródó fémdobozban legalább egy hónapig eltartható. Mivel elég sok apró tennivaló van vele, ezért jó, ha az ünnepek előtt elkészítjük, amikor még van hozzá időnk és türelmünk.

Hozzávalók (kb. 40 darabhoz):
3 tojásfehérje
só
15 dkg cukor
25 dkg kókuszreszelék
15 dkg banáncsipsz
3 evőkanál banánlikőr (ha van)
...a díszítéshez: 5-5 dkg fehér és barna tortabevonó csokoládé

A tojásfehérjét egy csipetnyi sóval kemény habbá, majd a kanálként hozzáadott cukorral tovább, fényesre verjük. Ezután a kókuszreszeléket és a finomra darált banáncsipszet óvatosan a habba forgatjuk. (Ha van banánlikőrünk, ekkor adjuk hozzá ezt is, markánsabb lesz tőle a süteményünk íze.)

MÉZES KRÉMES

Gyerekkori emlékeket idéző, ritka édesség a mézes krémes. Manapság kevesen készítik, mert kissé munkáigényes. Éppen ezért kivételes alkalmakkor, mint például a karácsony, meglephetjük vele a családot.

Hozzávalók (30 darabhoz):
5 dkg margarin
1 tojás
15 dkg kristálycukor
3-4 evőkanál tej
6 dkg méz
40 dkg simaliszt
1 kiskanál szóda bikarbóna
...a töltelékhez:
3 dl tej
6 dkg búzadara
20 dkg kristálycukor
20 dkg margarin
1 biocitrom reszelt héja
kb. 15 dkg baracklekvár

nagyon apróra vágjuk, majd egy tálban a reszelt citromhéjjal, az apróra vágott húsos szalonnával és a mascarponéval összekeverjük.

A pulykamell bőrét a kezünkkel óvatosan fellazítjuk, és a töltelékkel az így keletkező „zsebekbe” töltjük. A hagymát megtisztítjuk, karikákra vágjuk, és egy nagy tepsi aljára terítjük. A pulykát kívülről körös-körül bekenjük olvasztott vajba kevert, sós, borsos narancslével, majd a tepsibe állítjuk, és fóliával betakarjuk. A lábak és a szárnyak végeit is csomagoljuk alufóliába, mert különben hamar megégnék!

A pulykánkat 3 óra 45 percig sütjük, ezalatt a pecsenye levét ereszt, amit később felhasználunk. Az utolsó 30 percben a fóliát levelesszük, hogy a hús megpiruljon. Ha megsült, a madarunkat letakarva még 30 percig állni hagyjuk.

A mártáshoz a pulyka alatt keletkező levét egy lábosba szűrjük, a lisztet megszórjuk, és 2 percig kevergetve forraljuk, majd a borral felengedjük, és a húsleveskockát belemorzsoljuk. Kb. 15 percig kis lángon forraljuk, ezalatt mártászerűen besűrűsödik. Leveses csészében külön tálaljuk a sültöz.

Egy tepsi sütőpapírral kibélelünk, és a masszából fagyaltos kanállal csinos félgömböket teszünk rá. Ha nincs ilyenünk, akkor két langyos vízbe mártott kanál segítségével galuskákat formázhatunk. Előmelegített sütőben, ekkor adjuk hozzá ezt is, markánsabb lesz tőle a süteményünk íze.)

majd rácsra szedve legalább 2 órán át hagyjuk szikkadni.

Ezután minden golyó egyik felét megolvastott fehér csokoládéba mártjuk, és ismét a rácson hagyjuk dermedni. Amikor ez megtörtént, a másik felüket a megolvastott barna csokoládés masszába forgatjuk, és továbbra is a rácson hagyjuk száradni.

A margarint az egész tojással, a cukorral, a tejjel és a mézzel egy vízgőz fölé állított üstben vagy lábosban, kevergetve, sűrű krémmé főzzük. Ha langyosra hűlt, a lisztet és a szóda bikarbónát hozzáadjuk, majd sima tésztává gyúrjuk. Belisztezt deszkán négy cipóra osztjuk, és legalább fél órán át pihentetjük. Ezután egyenként keshátvastagságúra nyújtjuk, és egy tepsi sütőpapírral borított hátán, előmelegített sütőben, 180 °C-on (légkeveréses sütőben 165 °C-on) 8-10 perc alatt megsütjük.

A töltelékhez a tejet felforraljuk, a búzadarát kevergetve megfőzzük benne. Ha kihűlt, a cukor-

ral habosra kevert margarint hozzáadjuk, reszelt citromhéjjal ízesítjük. A tészalapokat egyenként lekvárral megkenjük, krémet simítunk rá, és egymásra helyezzük. A tetejét porcukorral bőven megszórjuk, és csak néhány órányi pihentetés után szeleteljük fel.

(pákozdi)

„Lassan már én is marslakónak érzem magam”

Budapest egyesítésének 150. évfordulója alkalmából jelent meg a Budapest Nagyrégény. A 23 kerületet ábrázoló, 23 szerző által megírt kötetben a Hegyvidék-fejlesztés Háy János író, drámaíró, költő, XII. kerületi díszpolgár munkája. Hegyvidéki kötődéséről, múltjáról és jelenéről Bérczes László Jászai Mari-díjas rendező, tanár, szerkesztő, dramaturg beszélgetett velem a MOMkult kupolatermében.

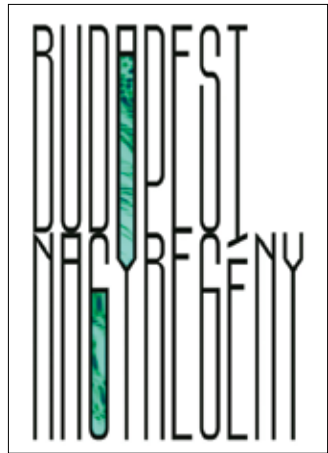
Háy János regényes életrajzából indulva szóba került egy kis falu, Vámosmikola – és a kérdés: hogyan lesz egy vidéki fiúból budai polgár, és hogyan marad egy igazi budai lakos örökké vidéki? Bár a gyerekkor már fogság volt számára, a kis közösség védelmi hálóját elveszítve nem volt zökkenőmentes az asszimilálódása az új környezetbe.

A bogoyógyümölcskertész fia című könyvből felolvasott részlethez kapcsolódóan arról is beszéltem, mennyire érzékenyen érintette őt a megváltozott akusztikai közeg. „Feltűnt a budapestiek beszédének a sebessége, a nyelv rafináltsága. Hogy fogod elmondani nekik, hogy te ki vagy? Hogy fogod megtalálni magad ebben a közegben?” – merült fel benne kamaszként. A sok rossz élmény mellett azonban, későbbi pályája megalapozásaként, az iskolatársak hatására érdeklődése mind jobban az irodalom, a kultúra, a kortárs művészetek felé fordult. Mesélt kiállításokról és egy ominózus Cseh Tamás-koncerttről is.

Háy János azt a nézetet képviseli, hogy a világ dolgaihoz nem fogyasztóként, hanem érzelmileg kell viszonyulni. „A hülyítés egészen magas szintjére jut el a modern technológiát használó társadalom körülöttünk” – fogalmazott.

Egy régi emlék, a kukoricakapálás jó példának bizonyult arra, hogy a befektetett munkával hogyan kell bánni: miután beláthatatlan volt a munka, automatikusan szakaszolták. Ehhez hasonlóan az életet és a nagy feladatokat

sem lehet egyben elviselni, lényeges, hogy a szakaszhatárokon meg tudjunk pihenni, és be tudjuk seperi a tapasztalatainkat – fejegette az író.

Felmerült, hogy fikció-e az életrajz, vagy sem. Háy fikciónak tekint, mert írás közben valamilyen értelmezést visz a múltba, és elkezd súlyozni. Példaként Knausgårdot, Bereményit, Móri-

Hogyan ír, hogyan dolgozik? Válaszában elmondta, hogy az írás, az irodalommal való törődés számára alapvetés. A fejből való munka nála már „írás”. Annak van értelme, amibe energiát tesz, minden csak attól él. A leglényesebb, hogy az írások megőrizzék autentikus erejüket. Egy író akkor tehetséges, amikor ír, az egy erős otthonosság. A zűrzavar nem felel meg az írásnak...

Az izgalmas pódiumműsor végén a Budapest Nagyrégényben szereplő novellája is szóba került. Erről még korábban, a MOMkult-beli program előtt beszélgettünk Háy Jánossal.

– *Idestova ötven éve él a Hegyvidéken, otthonos itt, mondhatni, hogy kompetens. Hogyan történt a felkérés a fejezet megírására?*

– Egy ilyen könyv megszervezése rendkívül bonyolult, huszonnégy kerületet kell szétosztani, huszonnégy íróra kell kerületet találni. Nyilván számosan ugyanazt a kerületet választották volna, ezért három kerületet kel-

kicsit strapásabb az utánajárás. Az elvárások nem voltak túl merevek: néhány olyan dolog, amit mindenképpen meg kell határozni, ha egy egységes könyvet akarsz. Kötelező volt legalább három kerületi helyszínt bemutatni, és legalább két idősíknak kellett megjeleníteni a szövegben, s persze volt terjedelmi korlát is.

– *Milyen kapcsolatot fűzi a Hegyvidékhez?*

– Apróbb kihagyásokkal 1974 óta élek ebben a kerületben, '92 óta ugyanabban a lakásban. Szeretek itt lakni. Közel áll hozzám ez a „kisváros a nagyvárosban” hangulat, ami a Böszörményi utat és környékét jellemzi. De szeretem az erdő

Háy Jánossal Bérczes László beszélgetett

– *Remek, ahogy a tizenkettedik, Biopiac című részben a helyszínekkel, korhangulatokkal átszővi a hamisítatlan „hájjános” szöveget – és bevallom, mindvégig nem is sejtettem, mire fut majd ki a sztori. Nyáron kellett befejezniük, volt változás a koncepcióban?*

– Az alapkoncepció nem változott, de amikor elkészülték a szövegek, azzal kellett megküzdeniük a szerkesztőknek, hogy miképpen válik ez egy regénnyé. Keresni kellett átfutó motívumokat, szereplőket, és itt kellett még egy kicsit játszani a szövegekkel. A végeredmény végül is egy vaskos regény, ami arról a környezetről szól, ami ma a legtöbb magyar él, amiről a nem itt élőknek is van valami képe és gondolata. Azt hiszem, fontos irodalmi tett volt ezt létrehozni. Nagyon sok ember munkája van benne, és nemcsak az írókra gondolok, hanem azokra a háttér-emberre, akik az egész programot szervezték és mozgatták.

– *Korábban is befolyásolta a hely, a környezet, ahol ír, azt, amit, amiről ír?*

– Az ember arról nem tudja, mennyire befolyásolja, ami természetesen van jelen az életében.

Számomra fontos, hogy ott írjak, ahol szeretek lenni. Ez jelenti a lakásomon kívüli és a lakásomon belüli környezetet is. Az, hogy ez a környezet megjelenik a szövegben, végül is természetes, arról írok, amit jól ismerünk. Ilyenek a körülöttünk lévő emberek, és ilyen a körülöttünk lévő tárgyi világ. Minden írásnak van reáli-alapja, tere és ideje, s az én írásaim jelentős része a tizenkettedik kerületben játszódik, egy másik része pedig a gyerekkorom helyszínein, kicsi, leerecsent falvakban, a többi meg ott, ahol csak kisebb időket töltöttem, vagy éppen csak megtanultam a kort és a környezetet.

– *Érdekes lenne megírni Budapest – vagy akár csak a kerület – következő százötven évéből egy fejezetet... Melyik korszakot választanád?*

– Általában nem szeretem a jövőben játszódó regényeket, filmeket. Lehet, hogy sekélyes a képzeletem, nem tudom. Olyan talán jó volna írni, mint Szerb Antalnak az a nagyon vicces kis írása: Budapesti kalauz marslakók számára. Bár lassan már én is marslakónak érzem magam, szóval inkább nekem kellene elmagyarázni, mi micsoda itt körülöttem.

– *Őn sokoldalú, több műfajban alkotó, termékeny író. Min dolgozik most?*

– Ami most épp munkában van, egy dráma, ami apákról és fiúkról fog szólni. Szeretném még egyszer utoljára ezt az általam már többször átvizsgált problémát újra-elemezni. Az lesz a címe, hogy Haza.

Szepesi Dóra

Az izgalmas és szórakoztató pódiumműsorra megtelt a MOM Kulturális Központ Kupolaterme

czot említették – hozzátéve, hogy a műalkotás egy teremtett világ, ami az alkotó tapasztalatából táplálkozik, és az olvasó tapasztalati világával találkozáskor jöhet létre a megérintettség, a katarzisz.

lett megjelölni. Nekem szerencsém volt, megkaptam azt, amelyiket a legjobban ismerem. Bár az is érdekes, ha olyanról kell írni, ahol nem vagy otthonos, hisz' ott meg új világok tárulnak fel, csak

részeket is, bár a legnépszerűbb helyeket, mint a Normafa, kerülöm, mert túl sokan vannak, és úgy nem lehet gondolkodni, hogy mindig jön szemben veled valaki.

Emléktábla az Erzsébet-térdeplőnél

A Jánoshegyi út déli oldalán, az egykori síugró sánccal áttelenszerűen található az Erzsébet-térdeplő. Az emlékhely története a 19. századba nyúlik vissza, amikor Erzsébet királyné (Sisi) magyarországi tartózkodása alatt szívesen járt fel a normafai hegygerincre, az erdei Mária-zarándokhelyhez, a százszentendősnél idősebb fára helyezett Madonnaképhez imádkozni – kísérője általában id. Erber János fővárosi erdész volt. A krónikák három látogatását meg is örökítették (1882. április 30., május 16., október 9.). A budakeszi svábok is rendszeresen zárandokoltak az emlékhelyhez.

Az egykori Erzsébet királyné-emlékhely a János-hegyen

Sisi halála után a zárandokhely Erzsébet királyné-emlékhely lett, térdeplővel. Itt az 1900-as évek ele-

jén Glück Frigyes állított egy Ströbl Alajos által alkotott Erzsébet-szobrot. A Madonna-kép, a szobor és a

térdeplő a 20. század végére eltűnt, a hatalmas ősbükk előregedett és kidőlt, törzse villámcsapás következtében kiégett, de a megmaradt csontja a harmadik évezred első éveiben még állt, új Mária-képpel, az arra járók friss virágaival.

Erzsébet királyné és Ferenc József házasságkötésének 150. évfordulójára 2004-ben a Budapest-Zugligeti Egyesület és a Sisi Baráti Kör egy térdeplőt és egy emlékoszlopot állított, rajta egy 12. századi Madonna-festmény reprodukciós képével, a Budai Erdészeti Igazgatóság pedig három erdei paddal ajándékozta meg az emlékhelyet. A szentkép, sajnós, hamar eltűnt, de az emlékhely kedvelt helyé vált, min-

dig friss virágokkal, koszorúkkal, olykor mécsesekkel. Az egykori ősbükk csontja a földfelszínen még ma is fellelhető.

Az elpusztult ősbükkfa pótlására 2014 őszén a Magyarországi Katolikus Németek Egyesülete (St. Gerhards Werk) nevében dr. Klincsek Pál elnök (kertészmérnök) és dr. Kőrösné Herein Mária alelnök (tanár) három bükkfacsemetét ültetett el. Az ültetésen részt vett a 4 esztendő Patassy Csanád és testvére, a 2 esztendő Hanga is – ők ma a

Facsemeték az emlékoszlopnál (2014)

Zugligeti Általános Iskola felsős tanulóival, az emlékhely önkéntes „őrzoí”. Kilenc év elteltével a három bükkfacsemetéből egy maradt meg, az emlékoszlopra pedig emléktábla került az ültetésről.

Salamon András

Téli Normafa

Pontpontpont – illékony kapcsolatunk a valósággal

Ahogy azt a kiállítás címe – Pontpontpont – is sejteti, jelzi, Köves Éva festőművész színes pontokból felépülő képei láthatók a Hegyvidék Galéria kiállítóterében decemberben. Kaszás Gábor művészettörténész tárlatot kísérő szövegében olvashatjuk, hogy a művész legújabb munkáin a szín-erő, valamint a sűrűsödés és a ritkulás optikai lehetőségeivel kísérletezik. Pöttyözött festményein képpontokból, festékpigment-részecskékből felépülő alakzatok tűnnek elő, a néző szemét, látását és tudati működését megdolgoztatva. A pöttyök egymáshoz fűződő viszonya – hol sűrűsödnek, hol ritkulnak, hol túlsordulnak, hol áramlanak, hol hullámszerűen – egyszerre tűnik kaotikusnak és tudatosan felépítettnek.

A sprayezett rétegek és az arra egyenként felvitt pontok rendszerre mögött – tovább idézve Kaszás Gábor leírásából – egyrészt „a 21.

századi információs társadalom analóg, illetve digitális képtípusainak hagyományos – például olajvászon, akril-papír – műfajokba történő átírása húzódik meg, másrészt a maguk illékonyágával a nézőben inkább csak sejtéseket keltő vibráló és örvénylő felületek megkérdőjelezzik a mai ember és a külvilág kapcsolatát. Köves munkái maguk is olyan pulzáló, a pillanat töredéke alatt alakot váltani képes formációk, melyek a szem megtévesztésén alapuló 21. századi optikai médiumok működési elvét, illetve az azok által létrehozott illuzórikus kép természetét tükrözik. Ilyen értelemben a valósághoz fűződő kapcsolata

századi információs társadalom analóg, illetve digitális képtípusainak hagyományos – például olajvászon, akril-papír – műfajokba történő átírása húzódik meg, másrészt a maguk illékonyágával a nézőben inkább csak sejtéseket keltő vibráló és örvénylő felületek megkérdőjelezzik a mai ember és a külvilág kapcsolatát. Köves munkái maguk is olyan pulzáló, a pillanat töredéke alatt alakot váltani képes formációk, melyek a szem megtévesztésén alapuló 21. századi optikai médiumok működési elvét, illetve az azok által létrehozott illuzórikus kép természetét tükrözik. Ilyen értelemben a valósághoz fűződő kapcsolata

tunk legalább annyira illékonyvá vált, mint Köves folyamatos képeinek világa, mely szándékolatlanul hagyja bizonytalanságban, vég nélkül artikulálódó mozgásban a receptorokat követni igyekvő értelemadást”.

Köves Éva művészete a 20. század első felének avantgárd szellemiségéből, a geometrikus absztrakció szín-forma kísérleteinek hagyományából építkezik. Elein-

te ipari vagy mesterséges tájrézletekkel, valamint a geometrikus absztrakció különböző képződményeivel találkozhattunk alkotásain, majd a 2010-es évek közepétől a hétköznapi, látható valóságtól a

természet elemi-strukturális rendszerei, szerkezeti felé fordult a figyelmé, fodrozódó vízfelületek, méhkaptár- és sejtyszerű mintázatok jelentek meg munkáin. Fragmentum- és kollázszerű művei már nem konkrét „látvány-témákra” épültek, hanem a percepció folyamatának modellálására törekedtek – írja Kaszás Gábor.

Dr. Gábor György filozófus a kiállítás megnyitóján utalt arra,

hogy Köves Éva képei erkölcsi-morális tartalmat hordoznak és közvetítenek, „az érényeket is láttatni kívánják, megmutatni az erkölcsi szépet, vagyis a boldog életet”. Ott van a képeiben a rendezetlen káoszban a rendezett kozmosz megteremtésének és vizualizálásának igénye.

Világának alapja a geometrikus rend, valamint „a valóságnak az az elemi formákba szerkesztett látványa, amely a szem és az értelem számára koherenciát, logikus és racionális kapcsolódásokat, az összetartozás szűnni nem akaró, feladhatatlan reményét és a világos és tiszta érthetőség vágyát artikulálja”. Köves Éva festői világában

„a gondolat és értelem rendje és az értelem, az emóció világló, színes áradata egymásban békévé oldódik, s a belefeledkezést felszabadítja az odakint fenyegető rettenet és félelem alól” – emelte ki Gábor György.

A megnyitót Rostás Zoltán diktátor és Köves Éva közösen megalakított, „Permutáció” című ruhakollekciójának bemutatója színesítette. A Rostás Zoltán által tervezett öltözékeken – amelyek bátrán kombinálhatók egymással – Köves Éva képeinek pontozott világa jelenik meg. A kollekciónak a festőművész 2017-es kiállításán volt először látható Pécsen, a Zsolnay Kulturális Negyedben, az m21 Galériában, a Hegyvidék Galéria tereiben pedig újabb alkotásokkal egészült ki. A pécsi bemutatóról készült videódokumentáció megtekinthető a mostani tárlaton.

27–29-ig 10.00–18.00 óráig nyitva, december 23–26-ig és december 30-tól 2024. január 1-jéig pedig zárva tart. December 16-án 10.00–14.00 óráig és december 21-én 14.00–18.00 óráig zárt körű rendezvény miatt szintén zárva lesz a galéria, majd 2024. január 2-től már a szokásos rend szerint várja a látogatókat.

KJ.

A Hegyvidék képzőművészeti múltja

A Hegyvidék Galéria, a Budapest 150. évforduló részeként, először szervezett művészettörténeti konferenciát a XII. kerület gazdag képzőművészeti múltjának szakmai feldolgozása és bemutatása céljából. A budai hegyek, Zugliger és a Normafa lejtői számos alkotó számára jelentettek inspirációt, és többen hosszabb vagy rövidebb időre otthonukra is letelepedtek a kerületben. A konferencia, vagy inkább konferenciasorozat – mert a következő években is tervezik a folytatást – azokat a képzőművészeket kívánja bemutatni, akik valamilyen szállal kötődtek a Hegyvidékhez.

Egy ilyen szakmai fórum által egyrészt egyre több információt, érdekességet tudhatunk meg ezekről a művészi közösségekről, amelyek az évszázadok, évtizedek során alakultak a XII. kerületben, másrészt a tárgyalt képzőművészek életművei is jelentős adalékokkal egészülhetnek ki. A Hegyvidék Galéria első sorban kortárs képzőművészeti kiállításokkal várja az érdeklődőket, de fontosnak tartja olyan

Glatz Oszkár: Öregkori önarckép

programok, művészettörténeti előadások megvalósítását is, amik a múlttal, más korszakokkal is foglalkoznak, teljesebb képet adva a képzőművészetről és annak folyamatos változásairól, átalakulásairól, hatásairól.

A Hegyvidéki Helytörténeti Gyűjtemény már régóta szervez helytörténeti konferenciákat a

születésének 200. évfordulója alkalmából, de a kerület képzőművészeti vonatkozásait szélesebb körűen, átfogóbban összefoglaló szimpózium most először valósíthatott meg. A Hegyvidék Galériába meghívott előadók mind a művészettörténész szakma jeles képviselői, a tárgyalt képzőművészek kutatói, ismerői voltak. A Barabás-konferenciához hasonlóan a galéria szeretné majd egy konferenciakötetben megjelentetni az elhangzó előadásokat, amelyek hamarosan online is megtekinthetők, visszanzézhetők lesznek.

A konferencia programja Földváry Gergely történész, a Hegyvidéki Helytörténeti Gyűjtemény vezetőjének előadásával kezdődött, aki helytörténeti kutatásai során több kerületi kötődésű képzőművész is foglalkozott. Röviden ismertette, hogy kik éltek és/vagy alkotottak a XII. kerületben, valamint hogy a kerület egyes részleteit hogyan ábrázolták, jelenítették meg, választ keresve arra is, hogy a Hegyvidék miért lehetett vonzó az alkotók számára.

Az első szekció a továbbiakban az egykor a Városmajor utca 44. szám alatti villában élő Barabás Miklóssal és művészetével foglal-

nak (Városmajor utca 36.), valamint Márfy Ödönnek (Szamóca utca 12.) és műzsáinak, hitveseinek (Csinszka, Rác Klára,

A harmadik szekció az 1945 után a kerületben letelepedő képzőművészeket tárgyalta. Az előadó betegsége miatt a Fekete Nagy Bé-

A Hegyvidékhez kötődő képzőművészeket mutatják be a konferenciasorozat előadói

zett részletesebben. Dr. Basics Beatrix, Hessky Orsolya és Szegedy-Maszák Zsuzsanna művészettörténészek az életmű egy-egy területét – a festőművész portréművészetét, utazásait és a fényképezet Barabás festészetére gyakorolt hatását – mutatták be, vagy alkottak a XII. évfordulójához is kapcsolódva.

A második szekció a 20. század első felében a kerületbe költöző képzőművészeket ismertette. A Nyolcak művészcsoporthoz két jelentős alkotójának, Berényi Róbert-

Csészka kerületi kötődéséről mesélt Barki Gergely és Rockenbauer Zoltán művészettörténész. Glatz Oszkár (Városmajor utca 32.) művészetéről – annak is első sorban a népművészeti összefüggéseit kiemelve – Benedek Katalin művészettörténész beszélt. A festőművész fiának özevegye, Glatz Henriként által a Hegyvidéki Önkormányzatnak adományozott Glatz-képgyűjteményből két alkotás a konferencia ideje alatt megtekinthető volt a Hegyvidék Galéria kiállítóterében.

láról (Vöröskő utca 9.) szóló előadás elmaradt, így Konkoly Ágnes és Bodonyi Emőke művészettörténészek a Schaár Erzsébet-Vilt Tibor szobrászművész házaspár (Városmajor utca 46/b) művészetét bemutató előadásával zárult a konferencia. Konkoly Ágnes Schaár Erzsébet tereiről, műterméinek jelentőségéről mesélt, Bodonyi Emőke pedig Vilt Tibor 1973-as, Változatok című összegző alkotásán keresztül elemezte a szobrászművész sokrétű és egyedülálló életművét.

KJ.

Képzőművészet, irodalom és zene ünnepi fényben

A Hegyvidéken mindig megkülönböztetett figyelmet szentelnek az ünnepköröknek, az adventi időszakban is rengeteg program segíti az ünnepre hangolódást.

Gyerekek, felnőttek örömeire karácsonyi vásárt, műsorokat, koncerteket rendeznek. Tárlatukkal a kerületi alkotóművészek is rendszeresen kapcsolódnak a programkínálathoz – kezdte köszöntőjét Borza Teréz, a Galéria 12 Egyesület elnöke az idei utolsó kiállításuk megnyitóján. Az ünnep fénye című tárlatra huszonhét művész hozta el az alkotását.

„Ennyien még nem állítottak ki egyszerre az egyesület tizenöt éves fennállása alatt” – tette hozzá.

Két új művészt is köszöntött Borza Teréz a tagjaik között: Felsmann Tamás tervezőgrafikust – aki az idei Miskolci Grafikai Triennálén a város önkormányzatának nagydíját nyerte el –, valamint Juhász M. Miklóst, aki saját tervezésű karácsonyi CD-borítót mutat be a kiállításon. Illusztrálásul ünnepi muzika is megszólalt.

Az alkotókat és a rácsodálkozókat – „megszólítottakat és megszólítottakat” – Meskó Bánc elöadóművész üdvözölte. A megszólítottak a művészek, akik vették a fáradságot, elkészítették és elhozták a műveiket, a megszólítottak pedig befogadják és élvezik e munka gyümölcsét, s emlékként elviszik magukkal lelkükben az élményt – fogalmazott. A művész összetett tevékenységét elemezve arról is beszélt, hogy az alkotó hányszor kezdi újra, hányszor dobja félre a művet, mennyi időt, energiát fektet

bele, mire elkészül a munka, amelyre a szemlélő azt mondhatja: „Jaj, de szép!”

Példaként hozta fel kedvenc szobrása, Francesco Queirolo

Orient Enikő: Közelebb-közelebb

című versében: „*De jaj, nem tudok így maradni, / Szeretném magam megmutatni, / Hogy látva lássanak, / Hogy látva lássanak. / Ezért minden: önkínzás, ének: / Szeretném,*

Széchy Beáta: Karácsony

egyetlen sziklatömbből kifaragott, hálóban vergődő halászt ábrázoló szobrát, ami a nápolyi Sansevero-kápolnában látható. Hét évig faragta, hiába mondták neki közben, hogy ezt nem lehet megcsinálni. Mert a művész mindenképpen meg akarja mutatni, ami benne van, amit elgondol.

Erről a küzdelemlről ír Ady Endre Szeretném, ha szeretnének

hogya szeretnének/S lennék valakié, /Lennék valakié” – idézte a művet az előadóművész, hozzátéve, hogy Ady istenes verseivel kapcsolatban úgy érzi, a költő valóban találkozott Istennel. A Karácsony című meghitt költeményt is elszavalta Meskó Bánc, amelynek sorai, különösen a vége – „*Karácsonyi regel/Ha valóra válna, / Igazi boldogság/Szállna a világ-*

Kecskeméti Kálmán: Szigliget

ra...” –, sokak lelkében elevenen élnek.

A fiatal József Attila Csöndes estéli zsolotárjából is gondolatokat sorolt az előadóművész. A költemények nyomán felmerül a kérdés: vajon miért csak az ünnepekhez kapcsolódó időszakokban keresi a legtöbb ember Istent, miért csak ilyenkor érezzük úgy, hogy szeretnénk és az egész világot a szívünkbe tudnánk ölelni? Valóban mélyről, a lélekből ered, hogy ilyenkor mindenki jó akar lenni, jónak akar látszani? Vagy csak

szerepetben, és csodáljuk a fényt, amit a művészek alkotásaikban ide elhoztak” – folytatta Meskó Bánc, az alkotás lényegét Weöres Sándor szavaival jellemezve:

Vízzy László: Dévény fényei

az ünnep hangulata tesz ilyennek minket?

Meg kell tanulni tisztán, őszintén, önzetlenül szeretni a másik embert, és akkor talán – Ady versére utalva – a szeretet feloldana mindent, nem lennének háborúk... „Hál’ Istennek, ezen a kis szigeten együtt vagyunk békében,

Január elejéig lehet megtekinteni a tárlatot a Galéria 12 kiállítóhelyén

szerepetben, és csodáljuk a fényt, amit a művészek alkotásaikban ide elhoztak” – folytatta Meskó Bánc, az alkotás lényegét Weöres Sándor szavaival jellemezve:

gi Edina: Úton; Borza Teréz: Ünnepi Fények; Donáth Lajos: Csipkebokor; Fábry Tímea: Fény az éjszakában; Felsmann Tamás: Natalis Domini (Adventus No. 331.); Hayde Tibor: Ünnep fénye; Juhász M. Miklós: CD-borítók; Kádár Katalin: Ünnep; Kecskeméti Kálmán: Szigliget; Láng-Miticzky Katalin: és világhosszág jött a sötétségbe...; Maczkó Erzsébet: Fényspirál; Németh Andrea: Karácsony fénye; Orient Enikő: Közelebb-közelebb; Pázmány Ágnes: „A Titok Fénye közöttünk és bennünk van...”; Rainer Péter: Lajtorja-mandorla 2023; Szabó Endre: Fény; Szamos Márton: Fénygyümölcs; Széchy Beáta: Karácsony; Székács Zoltán: Fény-játék; Szél Ágnes: „...aranyzálon feszül...”; Tóth József Füles és Szamos Iván: Magdi karácsonyfája; Véghseő Klára: „Szent család”; Vida Zsuzsa: Ünnep fénye I.; Vízzy László: Dévény fényei; Vörös Valéria: Gyertyafénynél.

Sz. D.

■ A kiállítás megtekinthető: 2024. január 6-ig, vasárnap és szerda kivételével minden nap 16.00–22.00 óráig. Cím: Galéria 12 Kiállítóhely, Kávészó és Borbár – Hajnóczy József utca 21. Weblap: galeria12.hu

Művészi értékű díszletek tervezője

„Díszletek a színpadon, a tő közepén, a főtéren vagy egy domboldalon” – ez a címe Götz Béla kiállításának, amely a Hegyvidéki Kulturális Szalonban nyílt meg. A Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjével kitüntetett, Jársai Mari-díjas díszlettervező mintegy háromszáz munkájából az aulában és a Tamási Áron-teremben látható válogatás.

A megnyitón Menyhárt Éva, a szalon vezetője köszöntötte az egybegyűlteket: Otaka Masato japán nagykövetet, a művész családját, köztük Götz Anna színművészt, valamint az est házigazdáját, Götz Nándor Artisjus-díjas klarinét- és szaxofonművészt, a Zenélő Budapest művészeti vezetőjét, akivel a Hangok szárnyán a Föld körül előadásain is találkozhatnak a szalon vendégei. A Hegyvidék gazdag kul-

varázslatról, ami képes kiragadni a nézőt a hétköznapokból.

Götz Béla a magyar színházi élet prominens személyisége. Vél-

jelentős előadások díszletei fűződtek a nevéhez, például a legendásává váló, 1983-ban a Királydombon bemutatott István, a királyé; a

gyobb sikerét érte el, a fények és a tükröződések újító látványvilága a szakma és a közönség elismerését is elnyerte. E díszlet megszületésének történetéről is mesélt: tervét az a pillanat inspirálta, amikor Dubrovnikban az egyik villa üvegajtáján megpillantotta a tengerészillogás gyönyörű tükröképét. Félig átlátszó tükrökből olyan teret hozott létre a színpadon, amiben a két szereplő – Bálint András és Mensáros László – hol egy ősi katedrálisba, hol egy mély vízi világba kerülhetett a változó fényekkel.

Sík Ferenc, Ruszt József, Kapás Dezső neve is elhangzott.

A díszletekről készült képeken láthatjuk, hogy egyvalamiben hasonlítanak: mindegyik teljesen más – jellemezte a munkákat a moderátor. Egy-egy darabban kapcsolatban mindig a nulláról, előre eltervezett szándék nélkül kezdte Götz Béla a gondolkodást. Az adott színdarab mögött fé-

Ray Cooney: Ne most, drágám! (Madách Színház, 1995)

Szőrenyi Levente–Bródy János: István, a király (Királydomb, 1983)

turális életének részeként méltatta a kiállítást Fonti Krisztina alpolgármester. Köszöntőjében a színház, a színpad csodájáról beszélt, arról

gigijárta a ranglétrát; volt diákszínjátszó, segédrendező, ügyelő, világosító, így jutott el a díszlettervezésig. Alig negyvenévesen már

művet később kőszínházban is színre vitték. Lenyűgözően sokrétű repertoárjában számtalan műfaj megtalálható, tervezett díszletet klasszikus darabokhoz és a Macskák című musicalhez is. Belsőépítési munkái láthatók a Parlamentben, a Budapesti Olasz Intézetben és a Madách Színházban.

Kulisszatitkokra derült fény a filmvetítéssel egybekötött, Götz Nándor vezette beszélgetésben. Götz Béla az első díszlettervezői munkáját egy Margitszigeti Szabadtéri Színpadon bemutatott operához készítette 1974-ben, ám ezt felhőszakadás zavarta meg. Második „szereplésével” – Gyurkovics Tibor Isten nem szerencsejátékos című drámájának színpadképével – pályája egyik legna-

Götz Béla: Freskó (Madách Színház, 1999)

A beszélgetésben megemlékeztek többek között Kerényi Imre rendező, igazgatóról, aki erre a kockázatokkal teli csodálatos pályára „odoragasztotta” Götz Bélát. A rendező feleségét, Felkai Anikót úgyszintén a nézők között üdvözölhetjük, míg a nagy hatású mentorok és kollégák közül Várkonyi Zoltán, Nádasdy Kálmán,

teljes kultúrát átértékelt, friss szemlélettel akarta megvalósítani, ezzel a maga idejében előremutató térépítési technikát alakított ki, makettban gondolkodott. Zenei affinitása a Brecht-daraboknál játszott fontos szerepet.

A Macskák története új korszakot nyitott a magyar színházi életben. A londoni ősbemutató után

először Budapesten, a Madáchban – új elgondolásban, non-replikaként – tűzték műsorra a darabot, a feledhetetlen premieren Andrew Lloyd Webber zeneszerző külön gratulált Götz Bélának. A színház és a zeneszerző között ezután egyedülálló együttműködés kezdődött.

Arról is szó esett, hogy a díszlettervezés polihisztor szakma, képzőművészeti tehetség, műszaki tudás, irodalom-, történelem-, művészettörténet-, zeneismeret szükséges hozzá. A családban ez egy olyan kiindulópont volt, amihez bármelyik irányból lehetett csatlakozni, így lett Götz Anna színésznő, míg Götz Nándor zenész.

Götz Béla a Macskák, az István, a király és a Csiksmolyói passió előadásokkal végigjárta Európát. Pályája fontos állomása volt a Szentendrei Templom téri játékokon a Dundo Maroje, valamint a Budapesti Operettszínházban sokáig sikerrel játszott Rómeó és Júlia. A díszletekről készült felvételek arról tanúszkodnak, hogy munkái önállóan is képzőművészeti értékeket képviselnek.

Szepesi Dóra

■ Götz Béla kiállítása 2024. január 5-ig tekinthető meg a Hegyvidéki Kulturális Szalonban (Törpe utca 2.).

A* Advent a Hegyvidéken▲

VÁSÁR | PROGRAMOK | GASZTRONÓMIA
2023. DECEMBER 2–23.
XII., VÁROSHÁZA TÉR

Programok

december 2. szombat

- 10:00 A mézeskalács úr meséje
- 14:00 Ismerkedés az óriáshangszerekkel
- 16:00 Eszter-lánc mesezenekar: Játszóházi rokkendroll
- 18:00 Saxbusters Szaxofon Kvartett

december 3. vasárnap

- 10:30 Holdfű Színház: Az elveszett aranycsengettyű
- 15:00 Lángos csillag túra [» Bajor Gizi Színészmúzeum]
- 16:00 Szent László Plébánia hittanos csoportja
- 16:30 Adventi gyertyagyújtás
- 18:00 AlmAcoustic Duó

december 5. kedd

- 15:00 Fejlesztő Napközi Otthon adventi műsora

december 7. csütörtök

- 16:00 Mesevár Óvoda Pillangó csoport adventi műsora

december 8. péntek

- 16:00 Ismerkedés az óriáshangszerekkel
- 18:00 Leggiero Szaxofon Kvartett

december 9. szombat

- 10:30 Écsi Gyöngyi: Angyalbárányok
- 16:00 Versi Varsa karácsonyi koncert
- 18:00 Daniel Speer Bass koncert

december 10. vasárnap

- 10:00 Adventi Jótékonyági ronda pulcsis futás
- 11:00 Hímzett igricek: A dadogó királyfi, A vége jó mese
- 15:00 Lángos csillag túra [találkozó: XII., Táltos utca 12.]
- 16:00 Oriolus koncert
- 16:30 Adventi gyertyagyújtás
- 18:00 Hajdu Klára & Szakonyi Milán duett

december 12. kedd

- 15:00 Gennaro Verolino és a Fekete István Iskola műsora
- 15:30 Normafa Óvoda karácsonyi produkciója
- 16:00 KIMBI Óvoda Kék halacska csoport műsora

december 14. csütörtök

- 15:00 Orbánhegyi tagóvoda ovisainak műsora
- 15:30 Városmajori Óvodák / Csermely Tagóvoda / Vackor Csoport
- 16:00 Zugligeti Óvoda műsora

december 15. péntek

- 16:00 Ismerkedés az óriáshangszerekkel
- 18:00 Sixtones Acapella december 16. szombat

december 16. szombat

- 10:30 Ananszi és a karácsonyi csillag mesekoncert
- 16:00 Zabszalma együttes karácsonyi koncert
- 18:00 Ifj. Sárközy Lajos és zenekara

december 17. vasárnap

- 10:30 Maszk Bábszínház: Betlehemi történet
- 15:00 Lángos csillag túra [találkozó: BAH-csomópont]
- 16:00 Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség hittanosainak adventi műsora
- 16:30 Adventi gyertyagyújtás
- 18:00 Magyar Nemzeti Rézfúvós Kvintett Huszárruhás Rézfúvós koncertje

december 19. kedd

- 15:00 Tamási Áros Iskola Kicsinyek Kórusa

december 22. péntek

- 16:00 Ismerkedés az óriáshangszerekkel
- 18:00 Campanelli ütőegyüttes harangjátéka

december 23. szombat

- 10:30 Fabók Mancsi: Ha betér az égi király
- 15:00 Lángos csillag túra [találkozó: Királyhágó tér]
- 15:00 HoldDalaNap Zenekar: Népek karácsony
- 16:00 Cantores Ecclesiae Rézfúvós Együttes
- 16:30 Adventi gyertyagyújtás

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ, ÉSZREVÉTELEK
hegyvidek.hu
momkult.hu
info@momkult.hu

A műsorváltás jogát fenntartjuk! A vásár a Budapest Főváros XII. Kerület Hegyvidéki Önkormányzat megbízásából a MOM Kulturális Központ Nonprofit Kft. szervezésében valósul meg.

Amikor a csodák a Földre szállnak

Több mint negyven éve él és alkot a Hegyvidéken. A Galéria 12 Egyesület alapító tagja, a jelenlegi, *Az ünnep fénye* című közös karácsonyi tárlaton a „Szent család” című képével szerepel. Három lánya közül kettő festőművész, legnagyobb unokája grafikus. Végheő Klára képzőművésszel régi és mostani karácsonyokról is beszélgettünk.

- Honnan jön családjában a képzőművészeti tehetség?

- Dédszüleim pedagógusok voltak, megmaradtak rajzaik, a betűírásról az ókori szobrokig,

boratóriumunk. Gyönyörű csendéleteket, tájképeket készítették. Az ötvenes években történt egy jellemző eset. Kimentek apukámmal hóesésben az utcára,

mindenféle. Aztán a nagyanyám testvérében csúcsosodott ki a tehetség, aki elvégezte a Képzőművészeti Főiskolát, és mivel nem lett családja, tanított. Sajnos korán meghalt, nem tudott kiteljesedni. Anyukám szeretett volna iparművész lenni, de testnevelő lett, apu építésmérnök volt, rengeteg akvarellt festett, rajzolt a Műegyetemem. Így szállt ez tovább; utánam is ez következik, az unokáim jól festenek, a három gyerekem is tehetséges, közülük kettő festő lett.

- Hogyan kezdődött a művész-pályája?

- Ötéves koromtól kezdve rajzoltam. Beteg voltam, reumás lázat kaptam, feküdni kellett, szinte meg sem bírtam mozdulni, maradt a rajzolás. Ez volt a szóra-

fellállították az állványt, hogy időre tudjanak exponálni, ám jött a rendőr, és felelősségre vonta őket, hogy mit csinálnak, „ké-

kőkemény, nagy fémgolyó lett belőle. A másik szobából surrogást, zörgést lehetett hallani, de emberi hangot nem. Kigondoltuk, hogy az ajtó rése alatt becsúsztatjuk a kisimított ezüstpapírt, és ha ott vannak az angyalok, tuti, hogy be fogják húzni azt! Betettük a sztaniolpapírt, és lestük az asztaltól, mi lesz - és láttuk, hogy szép lassan behúzdik! Ó, hát tényleg itt vannak az angyalok! Olyan zseniálisan csinálták a felnőttek ezt az egészet, nem gondoltuk, hogy ők díszítik a fát. Fel sem tűnt, hogy csak a nagymama és esetleg a nagypapa van jelen. Amikor csöngetett az anygalka, kinyílt a szárnyas ajtó, és ott állt a négy-öt méter magas, gyönyörű karácsonyfa. Már maga az csoda volt, hogy a szalonban egy hatalmas fenyőfa csillog-villog, és égnek a gyertyák.

- Milyen emlékezetes ajándékokra gondol vissza szívesen?

- Leleményes szüleimnek köszönhetően különleges ajándékokat találtunk a fa alatt, ami azért

li ajándékok is meggyőztek miniket az angyalok létezéséről, mert úgy gondoltuk, hogy emberi kéz ilyeneket nem gyárthat... Van még egy aranyos történetem! Kéz alól megvettem egy porcelánfejű csecsemőbabát, szereztek hozzá pólyát, csinosították, és éjszaka

a kályha mellé tették szellőzni. Én korán felkeltem, bementem nagyanyámék szobájába, és megláttam a szenesláda tetején a hatalmas pólyás babát. Boldogan magamhoz öleltem, elkezdtem énekelni a Mennyből az angyalt, egész nap azal sétáltam. Anyuék kétségbe voltak esve, hogy meglátam az egyetlen karácsonyi ajándékomat. Persze fantázia mindig volt bőven, azt mondták, hogy ezt a babát egy kis angyal elejtette, és most nagyon megsziidta őt Szent Péter, hogyan lehetett ilyen ügyetlen. Szegény kis angyalnak adjuk vissza a babát. Fájó szívvel este visszaraktam a láda tetejére, elbúcsúztam tőle. Reggel egy icipici pólyás babát találtam a helyén, egy cédulára oda volt írva: „Karácsonykor viszszejövök”. Alig vártam a szentesítést, és persze a fa alatt ott volt a baba. Erre nagyon emlékszem, hároméves voltam.

- A gyerekkori szokásokat vitte tovább a saját családjába?

- Nyilván ezt a hagyományt megőrzi az ember, és a három gyerekkel folytattuk tovább. Mindig nagy varázslat volt a ka-

rácsosy számukra is. Eleinte éjszaka feldíszítettük a fát, és reggelre megjött a Jézuska, majd nagyobb korukban már ők díszítettek. Az idén karácsonykor minden család maga lesz a saját otthonában. Egy kicsit fáj, de ki kell alakulnia a saját rituáléknak.

ránk, közvetítő szerepük van - mondták, de a karácsony az anyukákra, apukákra és a nagy gyerekekre van bízva, ettől lesz szép. Hozzá tartozik az élethez, hogy előbb-utóbb a csodák le szállnak a Földre, és aztán mi teremthetjük őket. Azzal kárpótolja magát az ember, hogy csodateremtő lesz belőle. Az adományozó sokszor láthatatlan marad. Az a legnagyobb jó cselekedet, ha láthatatlanul tesszük. A gyűjtések alkalmával, például most, a Jónak lenni jó! kampányban sem lesz kikiáltva, ki megnyit adományozott, de ott lesz a nagy ajándék, amit megkap a jótékonyág kedvezményezettje, a Semmelweis Egyetem Alapítvány, hogy a koraszülöttek fejlesztésére fordítsa a pénzt. Gyerekkorban meg kell tanulni, hogy mi vagyunk az angyalok segítői.

- A Galéria 12 ünnepi kiállításán a „Szent család” című festménye látható. Mi ihlette?

- Annak története van. A legkisebb unokám tizenhét évre született, ennyit vártak rá a szülei. Amikor hazavitték, készítettem róluk egy fényképet, ahogy apja,

kozásom, nagyon szerettem. Evidens volt, hogy ezzel kapcsolatos pályám lesz, nem is merült fel más ötlet. Apukámék javaslatára felvételiztem a Kisképzőbe, de amikor rájöttem, hogy el kell költözni otthonról, eléggé elkeseredtem tizennégy évesen. Akkor csak Budapesten volt művészeti szakközépiskola, mi Sátoraljaújhelyen éltünk, és egy vidéki gyereknek előképzés nélkül főiskolai felvételtől álmodozni sem lehetett. Anyuék látták, mihez van tehetségem, és nem engedték, hogy győzzön bennem az akölmeleg iránti szeretet. Diszítófestő szakon tizennégytől tizenhét éves koromig többet tanultam, mint később bárhol.

- A családi fotóalbumaikban sok a gyerekkori kép. Ki készítette ezeket?

- Édesapám. Már a nagyapám is fényképezett, volt saját fotóla-

rem, itt nem lehet csak úgy fényképezni!” A családjában hagyomány volt a fotózásnak, úgyhogy rengeteg képem van, amelyek visszahozzák az emlékeket. Egymásra rakódik az emlék és a fénykép. A karácsony igazi varázslat volt! Amit gyerek csodaként megélhet, az nálunk „elő volt adva”. Olyan hitelesen összejárt az egész család, hogy ott mindenki elhitte, jön a Jézuska. Több szobás házban éltünk, az étkezőt a másik szobától - ahol anyuék a fát díszítették - üvegajtó választotta el. Közben mi a két testvéremmel, nagyanyámmal az étkezőasztalnál rajzoltunk, mesélgettünk. Szórakozásunk volt, hogy ezüstpapírból golyót gyártottunk. Kisimítottuk a sztaniolpapírt, és egymásra rakva a rétegeket kalapáccsal összeütöttük, végül egy

magokat, ezekből lettek a mi varázslatos játékaink. Megkaptuk például a Barbi baba őst, bababőröndöt mindenféle ruhával, ezenkívül rengeteg mindent, amit a szülők készítettek. Megvettem egy kiérdemesült babaházat, és éjszaka át felújították, ma is nagy becsben van az unokámnál. Apukám elemes világitást szerelt bele, NDK-s villanyszerező szettből kis villanykapcsolót, konnektort, lámpácskát, zeneszekerényt - a babaház világított! Ezek a mesebe-

Édesanyám és a felnőttek jönnek át hozzám. A gyerek így tanulja meg, hogy csodák között élünk, attól lesz a lelke egy kicsit más, ha hisz a csodákban. Tíz éves lehettem, amikor bevontak a képzőművészetbe, a testvérek előtt még titok volt, csak én - mint nagy - tudtam meg, hogy nem egészen úgy van, ahogy addig gondoltam... Az angyalok vigyáznak

anyja körbeöleli a picit. Megható volt, sokáig őriztettem ezt a fotót - Terike már két éves -, aztán jött egy lókés, hogy megfessem a kiállításra. A gyermeket körbevevő szeretetet, védőburkot akartam ábrázolni. Mekkora boldogság egy régen várt gyerek érkezése! Az advent hasonló örömmel tölti el az embert minden évben.

„A közösen megélt öröm fantasztikus dolog”

Skardelli György építész sok öröm érte ebben évben, személyes és szakmai téren egyaránt. A Hegyvidék díszpolgára lapunk kedvéért felidézte gyerekkori karácsonyi emlékeit, és arról is beszélt, miként éli meg, hogy hó borítja kedvenc kirándulólhelyét, a Normafát.

– Hogyan emlékszik vissza a gyerekkori karácsonyokra?

– Édesanyám tízéves koromban elhunyt, attól kezdve kevésbé voltak vidámak a karácsonyok. Egyébként az volt a szokás nálunk, hogy a bátyámmal saját magunk készítettünk ajándékokat. Zsebpénz hiányában más lehetőségünk nem is nagyon volt. Amíg édesapámék díszítették a fát és készültek az ünnepre, addig mi a bátyámmal mikulásfigurákat és egyéb díszeket készítettünk. Szenteste aztán megszólalt a kisharang, és mi bemehettünk. A fa már ott állt feldíszítve, világítottak rajta a gyertyák, égtek a csillagszórók a sötétben, mi pedig közösen elénekeltek a Mennyből az angyalt. Ezt követően boldog karácsonyt kívántunk egymásnak, mi, gyerekek, pedig azt lestük, milyen ajándékokat kapunk.

– Ki tud említeni egy emlékezetes karácsonyi ajándékot a gyerekkorból?

– Azt nem lehet mondani, hogy nagyon gazdag karácsonyaink voltak. A testvéremmel vágytunk egy villanyvonatra, amit végül nem kaptunk meg. Egyszer viszont kaptunk egy felhúzható vonatot, amit már szenteste sikerült tönkretennünk – azt gondoltuk ugyanis, hogy „hegyen-völgyön” is keresztül tud menni, de olyan magasságból esett le, ami már nem tett jót neki... Könyvet szinte minden karácsonykor kaptunk attól fogva, hogy megtanultunk olvasni. Aztán ott voltak a

Skardelli György építész

ma már retrónak számító lendkerekes autók is.

– Vissza tud emlékezni fehér karácsonyokra?

– Sokan mondják, hogy gyerekkorukban gyakrabban fordult elő, de én ebben nem vagyok biztos. Nem volt ez annyira fókuszban akkor. Emlékszem viszont egy karácsonyra, amely nem indult jól, de annál vidámabban fejeződött be. Régen huszonegyediké munkanap volt. Egyik évben édesapám fáradtan hazajött a munkából, és elmondta nekünk, hogy sehol sem kapott karácsonyfát, így az idén nem lesz. Abban az évben valamiért tényleg nagyon kevés fenyőfa jutott fel Budapestre. Elhatároztuk hát a bátyámmal és az unokabátyámmal, hogy utánajárunk a dolgoknak. Fát mi sem találtunk, de összeszedtünk rengeteg fenyőgallyat, hazamentünk, és egy

partvisnyélre szigetelőszalaggal ráerősítettük azokat. Feldíszítve egészen pofás karácsonyfa lett belőle.

– Miben voltak mások azok a karácsonyi ünnepek, amiket a saját családjával, gyerekeivel töltött? Mostanság is együtt ünnepelnek?

– Mindig megadtuk a módját a karácsonynak. Három fiam van, a szentestéket természetesen mindig együtt töltöttük. A feleségem tradicionális ételeket készített: halászlévet, rántott halat, székelykáposztát. A koreográfia hasonló volt, mint az én gyerekkoromban: huszonegyedikén este általában elmentem sétálni a fiúkkal, eközben a feleségem feldíszítette a fát. Abba a szobába nem volt szabad belépniük a gyerekeknek egészen addig, amíg nem szólalt meg a kisharang. Gyertyafény, csillagszóró, Mennyből az angyal – ezeket a tradíciókat megőriztük. Ahogy

Egyik legjelentősebb munkája a közepi SOS Gyermekfaló megtervezése volt

a fiúk nőttek, és barátjójuk, feleségük lett, utóbbiakat is meghívtuk karácsonyeste. Ez mostanság ritkábban fordul elő, a fiaimnál

is vannak gyerekek, nyilván együtt ünneplik a szentestét. Mi pedig ketten a feleségemmel, a régi szokásokat megtartva. Ez már így is marad. Amíg kisebbek voltak a gyerekek, előfordult, hogy karácsony napján vagy másnapján meghívtuk a keresztgyerekeket és a kereszt szülőket. A program ekkor is gyertyafény, csillagszóró és éneklés volt... Egy-egy ilyen alkalommal elég sokan, akár több mint húszan is összegyűltünk. Vendéglátóként azért ez nagy feladat volt.

– Legutóbbi interjújában megemlítette, hogy amikor csak teheti, mindig feljár a Normafára a kutyájával. Most, hogy vastag hóréteg borítja a környéket, ugyanúgy megteszi?

– Most hétvégén (a beszélgetés december 11-én készült – a szerk.) nem mentem fel, pont azért, mert múlt hét pénteken alig találtam parkolóhelyet, olyan sokan vol-

Otthon, családi körben

ni. Gyönyörű szép, meszeszerű ilyenkor a Normafa, olyan, mint egy képeslap. Amikor ott járok, képeket is készítek, amelyeket aztán szétküldök az ismerőseimnek. Ma tehát újra készülök, abban bízom, hogy amikor megyek, este fél nyolc, nyolc óra környékén, már kevesebben lesznek. A Normafa egyébként is az egyik kedvenc helyem. Fantasztikusan tiszta a levegő ott. Ilyenkor a hó még vissza is veri a fénycsugarakat, legyen az a sétaútról beszűrődő mesterséges világítás vagy a holdfény. Gyakran csodálkozom is, hogy sok túráló fejlempát visel. Nálam is szokott lenni lámpa, de ha világít a hold, nem kapcsolom fel.

– Mi az, amire különösen nagy hálaáradat tekint vissza az idei év végén?

– Nem tudok egy dolgot kiemelni. Örülök annak, hogy az unokáim egészségben fejlődnek, ráadásul a legkisebb fiamék már várják a következőt. A legnagyobb esemény tehát az, hogy megfogant ott a második unoka,

jövő májusban érkezik. Nem szívesen hozakodok elő személyes sikerekkel, de az az elismerés, amit közvetlen lakókörnyezetemtől kaptam, ahol a gyermekkoromat, a fiatal éveimet és az elmúlt évtizedeket éltem és élem meg, egyrészt váratlan, másrészt rendkívül megtisztelő volt. A családdal, barátokkal, munkatársakkal megélt közös öröm különös patinát adott a díszpolgári emléklapnak. Vannak ennél profánabb örömeim is. Nagy futballrajongóként boldog vagyok amiatt, hogy válogatottunk fényes győzelemmel zárta a selejtezősorozatot, és csoportelsőként jutott ki az Európa-bajnokságra. Minden mérkőzésen kint voltam, nagy élményt jelentett. Az eredmény mellett az is nagy szerűd, hogy a stadionban ülő hatvanezer ember együtt tudott örülni a sikernek. A közösen megélt öröm fantasztikus dolog, mint ahogy az is, amikor a család együtt éli meg az ünnepet a karácsonyfa mellett.

WÁ.

A zene karácsonykor is csodákra képes

Ötévesen kezdett hegedülni, miután meghallották hintázás közben énekelni. A Bartók Rádió szerkesztő-műsorvezetőjeként és a Solti György Zeneiskola Vonószekarának vezetőjeként nemcsak rangos hangversenytermekben, hanem itt, a Hegyvidéken is rendszeresen találkozhatunk vele. Bolla Milán mesélt nekünk a közös zenélés csodájáról, az idilli karácsony titkáról és egy olyan különleges hangszerről, amivel bárhol és bármikor zenélhetünk.

– Amikor telefonon kerestem, említette, hogy elég sűrű hete van, mert a Solti György Zeneiskola Vonószekarával hangversenyre készülnek. Hogy sikerült a koncert?

– Különleges karácsonyi időutazásra hívtuk a MOMkult közönségét. A Solti György Zeneiskola Vonószekarával mindig igyekszünk többféle műfajból és korból válogatva összeállítani a műsort, így volt ez legutóbb is. Corelli Karácsonyi koncerto grossojától az Igazából szerelem című film zenéjéig ívelő zenei palettáról sok más mellett a Diótörő is

– A vonószekarral nem csak képzeletben szoktak utazni. Az ön által vezetett együttesel jártak már Belgiumban, Prágában, Londonban és Hamburgban is, és rendszerint nívós díjakkal tértek vissza a Hegyvidékre. Az idén első helyezést értek el az Országos Zenei Versenyen. Mi a sikerük titka?

– Nehéz válaszolni erre a kérdésre. Talán az első és legfontosabb ok a közösségünkben rejlik. A zenekar tagjai jól ismerik egymást, egy-egy mosoly, összepillantás is elég ahhoz, hogy megértsük a másikat. Rengeteg él-

hanem a Bartók Rádió szerkesztő-műsorvezetője is. Mi volt az első hang a karrierje kottájában?

– Ennek különleges története van. Édesanyám is tanult hegedülni, és emlékszem, hogy gyerekkoromban hallottam őt játszani, de a meghatározó pillanat az volt, amikor hintázás közben a leendő hegedűtanárom meghallott énekelni. Azonnal felkereste édesanyámat, és elmondta neki, hogy szívesen foglalkozna velem, mert tisztán énekel. A vonós hangszerek esetében ez nagy előnynek számít. Ötéves koromban kezdtem hegedülni. Tulajdonképpen így sodródtam a zene felé, így kezdődött minden. Később olyan tanáraim is voltak, akik példaképpé váltak számomra.

– Sokan azt mondják, hogy a Solti György Zeneiskola Vonószekára szívből is zenél. Minek köszönhető, hogy a növendékek nem az okos eszközökben, hanem a hangszerekben lelik örömeiket?

– Számtalan tanulmány született már arról, hogy a zenetanulásnak milyen jótékony hatásai vannak. A zene csodákra képes, olyan nemzetközi nyelv, amit mindenki megért. A legfőbb célom, hogy a műveken keresztül a növendékek is megismerjék a közös zenélés élményét – ami energiával képes feltölteni őket –, valamint az egymásra figyelés fontosságát.

A vonószekar sikereinek titka elsősorban a jó közösség; egy-egy mosoly, összepillantás elegendő egymás megértéséhez

– A Hegyvidéki Kulturális Szalonban is rendszeresen fellépnek, szinte hazajárnak oda.

– Örömmel játszunk a szalonban, mindig nagy szeretettel fogadnak minket. Legutóbb az Alzheimer-világnap alkalmából adtuk ott koncertet. A szalon közössége fantasztikus! Menyhárt Évával, az intézmény vezetőjével és a kollégáival is kiváló a kapcsolatunk. Úgy gondolom, a Hegyvidéki Kulturális Szalon nemcsak a mi életünket színesíti hosszú évek óta, hanem a tizenkettedik kerületét is. Nem csoda, hogy a beltéri és a kültéri programok is nagy népszerűségnek örvendenek – legyen szó nyári koncertekről, vagy a hangulatos adventi vásárról a szalon előtti téren.

– December vége felé közeliedve jó érzés elmerülni a régi idők emlé-

keiben. Önnek vannak olyan kedves történetei, amiket karácsonykor szeret felidézni?

– A szeretteimmel töltött idő és a közös éneklések mindig eszembe jutnak, ezek tették és teszik most is igazán vázslatos az ünnepet. Családapaként is szeretem ezeket a meghitt pillanatokat. A gyermekeim még picik, ellenben rendkívül muzikálisak. Lehet, hogy nem lesznek zenészek, de remélem, a zene az ő életükben is fontos szerepet kap majd. Szeretném, ha megtanulnának valamilyen hangszeren játszani. A nagyobbik lányom egyébként hárfázni szeretne. Szerintem mindenkinek tanulnia kellene valamilyen akusztikus hangszeren. Lehet egyszerűbb instrumentum is, de az olyan jó érzés, amikor az ember test-lelkét átjárja a zene!

– Karácsonykor a hegyvidéki otthonokba is beköltözik a zene. Mit javasol, milyen dalok tehetik még idillibbé a szeretet ünnepét?

– Nincs biztos receptem, hiszen nem vagyunk egyformák. Mindenkinek meg kell találnia azt a zenét, amit a sajátjának érez. Karácsonykor mi is többféle műfajt hallgatunk. A közös zenélésnek varázssereje van, és nem feltétlenül van szükségünk ehhez nyilvánvaló hangszerekre. Ott a hangszalag, sokszor az is elég a tökéletes karácsonyi dalhoz.

– Azt mondják, a karácsonyi kívánságoknak ereje van. Ön mit kíván a szeretet ünnepén?

– Mit kívánnék? Békét a lelkünkben és a világban is. A vonószekarnak pedig sok szép koncertélményt. Remélem, valóra válik!

B. M.

Bolla Milán karmester, előadó, szerkesztő-műsorvezető

a Csendes éj sem hiányozhatott, de magyar karácsonyi népdalok és a Reszkessetek, betörők! című film népszerű zenéi is felszöndültek. Óriási élmény volt!

mény, felejthetetlen nyári tábor, külföldi út és sok befektetett munka van mögöttünk.

– A zene az élete része, hiszen nemcsak a vonószekar vezetője,

„Az anygallal érkezett a karácsony”

Háborús időkben nőtt fel, több légitámadást is túlélt. Francia-német szakon szerzett tanári diplomát, de mire végzett, addigra már szinte seholy sem oktathatták a nyugati nyelveket. A táncosok elismertségéért küzdött, ám akkoriban még csak kevesen hittek a változásban. Azonban - ahogy ő fogalmaz - nincsenek véletlenek. Horváth Károlyné Dórával, az Állami Balett Intézet gimnáziumának egykori igazgatójával beszélgettünk a hazai táncművészet történetéről, világhírű tanítványokról, az ünnep lelkéről, az első Diótörő sikeréről, sőt, azt is elmesélte, milyen ajándék varázsolja igazán különlegessé a karácsonyát.

- Rénszarvasok, mikulások, girlandok és fényfüzerek - a Kút-völgyi úti Idősek Otthona minden apró szegletét átjárja az ünnep varázsa.

- Szeretem a karácsonyt, habár megünnepelni nem mindig volt lehetőségem. 1928-ban, a két világháború között születtem. Nem a legjobb időben... Ennek elég sok következménye volt. A nagyapám - ahogy akkor mondták - kulturmérnök volt. Eredetileg Fiumében, a magyar vasútnál kezdett dolgozni, majd Székesfehérváron adtak neki feladatot. Ő tervezte a székesfehérvári vasúti csomópontot, aminek fontos szerep jutott, hiszen akkortájt

lomával léptem ki az ELTE kapuján 1950-ben. Nemrég megkaptam a Rubindiplomámat is.

- Akkoriban nem ezek a nyelvek voltak a favoritok.

- A diploma megszerzését követően rögtön azzal találtam

rincz György vezetett. Nádas Ferencnek, az Operaház balettigazgatójának növendékei és Szentpál Olga növendékei is ott voltak. Az Operában addig csak egy összevont, négyosztályos, tanyasi jellegű, egy tanerős isko-

fiskolai adjunktus vettem részt. Ha a működésem hozzájárult a táncművészet társadalmi elismertségéhez, a volt növendékeink pedig jelentős személyiségek lettek, akkor talán a közismereti tanárok munkája sem volt elhanyagolható egy alapvetően művészeti oktatást adó intézményben.

- Látom, hogy elmosolyodott...

- Eszembe jutott egy régi történet. Az első évben arra letünk figyelmesek, hogy zaj van az Operaház előtt. Hatalmas tömeg állt az utcán. Kiderült, hogy a fantasztikusan tehetséges növendékünk, Rab István, aki egyébként később Amerikában fejezte be a karrierjét, az Operaház legfelső parkányán, az ötödik emeleten sétál tanítási időben... De visszatérve az előbbi témához, azt a feladatot kaptuk, hogy ebből a művészeti ágból hozzunk létre egy rendes képzést. A célunk az volt, hogy a táncművészet legyen, a táncosoknak pedig legyen műveltségük, tudásuk. Korábban ugyanis pártfogóra volt szükségük, ezért rossz híruk volt.

- Vannak olyan tanítványai, akikre ma is büszke?

Nagyobbik lányával

ti Balettet, a Nemzeti Táncszínházat, de a Magyar Állami Operaház mellett sokan kerültek a Budapesti Operettszínházba, a Magyar Állami Népi Együttesbe és a Honvéd Együttesbe is. A néptánc kiemelkedő alakja Timár Sándor, aki feleségével, Böskével együtt, az általa vezetett Csillagszeműek együttesével az egész világot bejárta. A néptáncmozgalom megvalósulása után elindult a néptánc országos mozgalma is. Táncosaink közül volt, aki a könnyűzene irányába lépett, ő lett később Charlie, a padtársa volt Somló Tamás - artista szakos -, és volt, akiből színésznő lett, például Esztergályos Cecília, vagy Medveczky Ilona. Iskolánkba jártak még a Zeneakadémia különleges tehetségű növendékei is, például Szenthelyi Miklós hegedűművész. Artistaink közül H. Orlóci Edit létrehozta a Magyar Cirkusz-történelmi és -Elméleti Kutató Alapítványt, és több cirkusz-történelmi munkát is megjelentetett. Ezekben biztos helye van a Richter család nálunk végzett tagjainak, de a Rippeleknek is. Az iskola balettos tanulói már diákkorukban lehetőséget kaptak arra, hogy nagy ívű művekben szerepeljenek az Operaházban. Akkoriban adtuk először a háromfelvonásos A diótörőt is.

- Csajkovszkij utolsó balettje, egyben utolsó színpadi műve napjainkban is a legszebb karácsonyi előadások között van.

- Sokan azt hiszik, hogy kifejezetten gyerekdarab, pedig ez

nincs így. Csajkovszkij E. T. A. Hoffmann Diótörő és Egerkirály című meséje alapján hívta életre a népszerű színpadi művet. A kisgyerekek nem mindig bírják végigülni a hosszú előadást, amely kétségkívül az egyik legbájosabb karácsonyi történet. En úgy gondolom, hogy a karácsony lelke a zene és a tánc. A diótörő ezért is különösen kedves a szívemnek.

- Tudom, hogy nem mindig volt szép a karácsonya, de a háborús idők tragédiáin túl vannak olyan emlékei, amik miatt örömmel gondol a szeretet ünnepére?

- Mielőtt összedől a házuk, csodálatos életem volt. Egyedüli gyerekként a családban mindent megkaptam. A plafonon volt egy kampó, karácsony előtt arra helyeztünk fel egy angyalruhába öltöztetett babát. Békeidőben az anygallal érkezett a karácsony. 1945-ben gyapjúzokni volt a fa alatt. Nagyon örültem neki, még mindig emlékszem rá. Hőfehér és jó meleg volt, ez nagyon kellett, mert akkoriban még kemény telek voltak. Később sem

Unokájával

lett fontos számomra az ajándékok hajszolása, de mindig plafonig érő fánk volt. Az életem jelentős részét a Hegyvidéken töltöttem, számos szép emlékem van az itteni karácsonyokról. A közös éneklések, a jóízű beszélgetések miatt volt fontos ez az időszak.

- Ez lesz a kilencvenötödik karácsonya. Hol tölti az ünnepeket?

- A szeretetimmal leszek. Már alig várom, hogy ismét lássam a gyönyörű dedunokáimat! Számomra ez a legszebb karácsonyi ajándék. Nekem ennél több már nem is kell. Csodálatos családom van, és bár nem volt mindig könnyű az életem, ők mindenért kárpótolnak.

Boussebaa Mimi

Kisgyerekként a családjával

szemben magam, hogy Magyarországon a nyugati nyelvek helyett kizárólag az orosz lesz tanítható.

- Mihez kezdett?

- Oroszul már nem akartam megtanulni, mert a háború miatt

la működött. A mi feladatunk viszont az volt, hogy szervezzük meg az új intézmény közismereti oktatását, legalább középfokú műveltséget adva a leendő balett-növendékeknek. A munkához nem kaptunk helyiségeket, kerü-

„A szereteteimmel leszek. Számomra ez a legszebb karácsonyi ajándék”

volt bennem bizonyos ellenszenv, ráadásul a gyerekek is szívből utálták. Én legyek a nemszeretem orosz tanárnő?! Felkerestem az Oktatási Minisztériumot, hiszen nem tudtam, hogy mitévő legyek. Azt mondták, hogy menjek vidékre, mert ott tanárhiány van, ám én időközben férjhez mentem, és a férjemnek már volt állása Pesten. De nincsenek véletlenek: az előadónak eszébe jutott, hogy valami állami táncművészeti iskolát akarnak szervezni, és mintha a tánc nemzetközi nyelve a francia volna... Jelentkeztek a Gorkij fasorban, ahol egy villa udvari kis épü-

leti iskolák fogadtak be minket délutánoként. Az első igazgató hamar felmondott, mert nem hitte, hogy a szakmai órákkal bármire is meg lehet tanítani a sok esti operai szerepléssel terhelt gyerekeket. A második igazgató, dr. Bogdány Ferenc azonban hitt abban, hogy a növendékeket a tudomány magas szintjeire is el lehet juttatni, ezért olyan az átlagot messze felülmúló tanárokat igyekezett találni a tantestületébe, akik nem a tankönyveket tanították, hanem a magasabb szintű gondolkodás alapelemeit. A tanárok között többen magas szintű saját elméleti műveket publikáltak, ilyen volt például dr. Walkó György Így élt Goethe című könyve, ami azóta is közkezen forog a német szakokon. Évek alatt az intézményt, Dózsa Imre igazgatásával, főiskolai szintre sikerült fejleszteni, a volt növendékeink közül többen ma is a magyar kultúra jelentős alakjai. Az eredeti elemi iskola végül, sok munka árán, kilencéves képzést adó főiskolává vált. Én ebben a munkában mint iskolaigazgató-helyettes, majd igazgató, végül mint

A Vasdiplomaosztón - azóta már a Rubindiplomáját is átvehette

Horváth Károlyné Dóra a dedunokájával

héz évek voltak. Az érettségi után egyetemre mentem, ingyen tanulhattam, nem lett volna pénzünk kifizetni a tandíjat. Végül német-francia szakos tanári dip-

letében addig Szentpál Olga Mozgásművészeti Iskolája működött. Ott alakult meg az intézmény, az Állami Balett Intézet, az első értekezlettel, amelyet Ló-

2023.12.31.
Szilveszter

A REGE RESIDENCE
SZÉPKORÚAK OTTHONÁBAN

Időpont: 2023.12.31. 15.00 – 18:00

Program:

Szilveszteri zenekar

Vacsora:

Klasszikus lencsefőzelék sült virslivel
Welcome drink (1 pohár pezsgő) + üdítők

Helyszín: 1021 Budapest, Pálos u. 2.

Belépő: 4.000 Ft

A bevételt az Emberi Bánásmódot a Gyermekeknek

Alapítvány javára ajánljuk fel!

Amennyiben szeretne részt venni az eseményen, keressen minket bizalommal
info@regeresidence.hu | +36 30 446 1727

**ALEX
SOROS**

**URSULA
VON DER
LEYEN**

Brüsszel Magyarországon is migránsgettókat akar létrehozni.

Brüsszelben helyettünk akarnak dönteni arról, hogy kivel éljünk együtt, és kiket engedjünk be az országunkba. Kötelezni akarnak minket, hogy már a menekültügyi kérelmek elbírálása előtt engedjük be a migránsokat az országba. Ezzel migránsgettókat hoznának létre Magyarországon is.

NE TÁNCOLJUNK
úgy, ahogy
ŐK FÜTYÜLNEK!

NEMZETI KONZULTÁCIÓ

ÁLLAMPAPÍR A POSTÁN

**BIZTONSÁGOS BEFEKTETÉS
INGYENES ÉRTÉKPAPÍRSZÁMLA-VEZETÉSSEL**

Éljen a **MAGAS KAMAT** lehetőségével, és élvezze az **ELŐNYÖS ÉRTÉKPAPÍRSZÁMLA-VEZETÉSI KONDÍCIÓKAT** az országszerte több mint 550 postán megvásárolható, lakossági Magyar Állampapírokkal!

- **Díjmentes kincstári értékpapírszámla-nyitás és -vezetés.**
- **Illeték-, szociális hozzájárulási adó és kamatadómentes állampapír-vásárlás.**

A Magyar Posta Zrt. az értékpapírszámlán elhelyezhető állampapírok értékesítését a Magyar Államkincstár megbízásából, annak Független Ügynökéeként végzi.

A tájékoztatás nem teljeskörű. Az értékpapírszámlán elhelyezhető állampapírok forgalomba hozatalának és forgalmazásának általános feltételeit a hatályos Ismertető és az adott sorozatra vonatkozó Nyilvános Ajánlattétel tartalmazza, melyek megtekinthetők a forgalmazóhelyeken, illetve a www.allampapir.hu honlapon. További információért látogasson el a www.posta.hu/penzugyi_szolgaltatasok/allampapirok/ertekpapirszamlan_elhelyezhető_allampapirok oldalra, vagy az értékesítésre kijelölt postahelyekre.

Magyar Posta

**ALEX
SOROS**

**URSULA
VON DER
LEYEN**

Brüsszel még több pénzt akar Ukrajna támogatására.

Az Európai Bizottság további 50 milliárd euróval akarja támogatni Ukrajnát. Mivel ez az összeg a jelenlegi uniós költségvetésben nem áll rendelkezésre, a tagállamoktól akarnak pluszforrásokat kicsikarni. Úgy kérnek Magyarországtól további hozzájárulást, hogy hazánk jó ideje nem kapja meg a neki szerződés szerint járó uniós pénzeket. Magyarország már eddig is sok milliárd forintot költött az Ukrajnából menekülők megsegítésére.

NE TÁNCOLJUNK
úgy, ahogy

ŐK FÜTYÜLNEK!

NEMZETI KONZULTÁCIÓ

